XIII. évfolyam 43. szám. 1957. december 12.

Ára: 1 forint

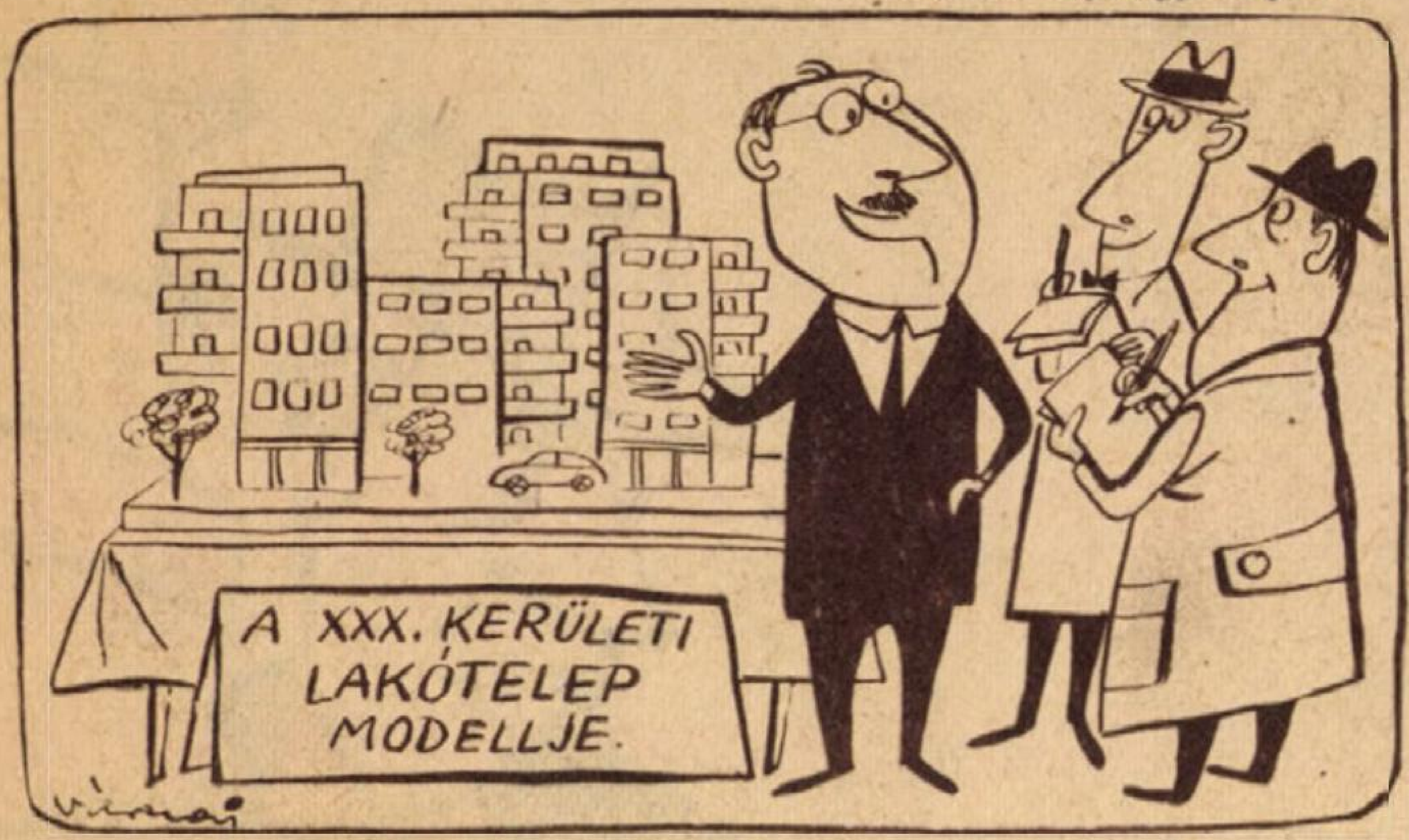
Ludas Matyi

— Csak azt mondd meg nekem, honnan van az embereknek ennyi pénzük?

Nyilatkozat

Várnai György rajza

— Megírhatják, szerkesztő urak, hogy a nehezén már túl vagyunk. A többi már gyerekjáték . . .

Nem babonás

Sándor Károly rajza

— Hé, néni, azzal a seprűvel! Mennyiért jönne el segíteni a nagytakarításnál?

Igazán gonosz ember

Várnai György rajza

Televíziós adás 16 éven felülieknek

Gerő Sándor rajza

Autóbuszon

Schwott Lajos rajza

— Legyen szíves, vegye le a kalapját, nem látok semmit!

Csomagolástechnika

Minden csomagot cipelő ember — és ki nem az? — méltó elégtétellel vette tudomásul, hogy a csomagolás új utakra lép. Csomagolástechnikai tanfolyamok és bemutatók fogják illusztrálni a modern és tetszetős csomagolást, amely nemsokára olyan magas fokra emelkedik, hogy nem is kell vinni a csomagot, talán szárnyakkal látják el és önmagától hazarepül.

De addig! Addig is hadd mutassuk be egy később felállítandó Csomagolási Múzeum számára a közelmúltban Budapesten megszokott csomagolási módszereket.

Fél kenyér fél cigarettapapírral letakarva

A meleg kenyér kettévágott részén a belére helyeznek kockacukor nagyságú vékony papírkát. A vevő ebbe nyomja a hüvelykujját, miáltal a papír teljesen bepréselődik a kenyérbe. Így a kenyérbél-felület teljesen szabad marad és a járdán, a tatarozás alatt álló pesti bérházak alatt bőségesen szívja magába a maltert és egyéb emésztési szempontból fontos építési anyagokat.

Májusi cseresznye halotti-bizonyítványban

A ragasztott zacskó — amelybe a cseresznyét mérik, első életében mint özvegy Karkály Vendelné halotti bizonyítványa szerepelt. Szemelgetés közben pontosan megállapíthatjuk az elhunyt korát, családi állapotát, valamint a halál okát.

Ugyanez kórházi kórleletben

Igen kellemes csomagolása minden gyümölcsnek, elsősorban málnának, ribizlinek és cseresznyének. Kitűnő étvágygerjesztő. Szerencsére a papír gyorsan átázik és a lé elmossa a kórtüneteket.

Abált szalonna smirglipapírban

Ez a csomagolástechnika igen alkalmas arra, hogy az áru ne üssön át a nedvességálló papíron. A gyakorlat pontosan megállapította a keverési arányt. Tíz deka szalonnában hat dekát nyom a papiros, egy dekát a bőr és három dekát a szalonna.

Osztzé-hering fluszpapírban

Megjelent és kapható a régen nélkülözött osztzé-hering. Fluszpapírba csomagolják, ahol is azonnal felveszi a cseppfolyós állapotot. Ezért célszerű zsebre vágni és otthon a folyadékot a zsebből kiszivattyúzni.

Meleg kolbász Új Időkben

A régi családi hetilap képes oldalai különösen alkalmasak húsárufélék beborítására. Így a fényképeket — bár negatív oldalán — pontosan megkapjuk a vásárolt kolbászon.

Hideg sülttök meleg tenyérben

Széttárt tenyerünkbe rakjuk a hideg tököt, amely aztán a tenyér természetes melegétől kellemes langyos hőfokot kap, különösen ha a Klauzál tértől Budáig viszszük. Villamoson ügyelni kell, mert utastársaink ruházata veszélyben forog és könnyen megjegyzést kaphatunk a tökkel és a fejünkkel kapcsolatban.

Rajzszög selyemzacskóban

A csomagolóban való átvétel után elegáns mozdulattal a szivarzsebbe süllyesztendő. A rajzszögek itt nyomban elhagyják papírköntösüket és úgy helyezkednek el, hogy a hegyes végük a szív tájékát csiklandozza. A magyar közmondás erre jegyzi meg, hogy „kibújt a szeg a zsákból."

(stella)

Ketten beszélnek

— Gyűröttnek látszik, kedves barátom. Mi történt magával?

— Velem semmi. De a Renaissance Éttermet újjáépítették.

— És ezt annyira a lelkére vette?

— Igen. Képzelje. Alig hunytam le a szemem az éjjel.

— Nem szabadna ennyire érzékenynek lennie. Újjáépítették, hát újjáépítették. Több is veszett Mohácsnál.

— A Mohácsi Vaskombinátra gondol? Azt már kihevertük.

— Majd kiheverjük ezt is.

— De könnyen beszél maga! Úgy látszik, reakciós. Persze, maga este lefekszik és alszik. Magának a nép vagyona Hekuba.

— Aki alszik, az még nem reakciós. Sőt. Tudhatná, hogy éppen a reakció nem alszik. Egyébként én is olvastam, hogy a Renaissance Éttermet újjáépítették. Arra gondoltam, hogy a neve „újjászületést" jelent s ezért minden félévben újjá fogják építeni.

— Bolondság.

— Akkor talán romos volt.

— Hogy lett volna romos, amikor féléve nyílt meg?

— Akkor talán kicsi volt.

— Nem volt kicsi.

— Akkor talán nagy volt.

— Nem volt nagy. Éppen jó volt.

— Mit macerál ezzel a marhasággal? Hagyjon békén!

— Mondom, hogy reakciós. Nem olvasta a miniszter nagy beszédét a pazarlás ellen?

— Véletlenül olvastam. És nagyon helyeseltem, ha mindent akar tudni.

— Úgy... Csakhogy helyeselni, az még nem pozitív állásfoglalás. Mert maga a beszédet is helyesli, meg az étterem újjáépítését is.

— Hanem? A virrasztás a pozitív állásfoglalás?

— Igen. Aki nem esik kétségbe azon, hogy a Renaissance Éttermet fél évvel azután, hogy megnyílt, újjáépítették, az nem híve a szocializmusnak. Képzelje csak: a miniszter mondja a nagy beszédet a pazarlás ellen és a népvagyon védelméről, a filmhíradó fényképez, az újságírók jegyeznek, a hallgatók lelkesen tapsolnak s közben bontják a Renaissance Éttermet. Amit most nyitottak meg.

— Mit lehet itt tenni?

— Vagy a miniszter beszéljen másról, vagy az új éttermet ne bontsák. De én elhatároztam, hogy addig minden éjszaka virrasztani fogok, amíg *lent* nem az történik, amit *fent* mondanak.

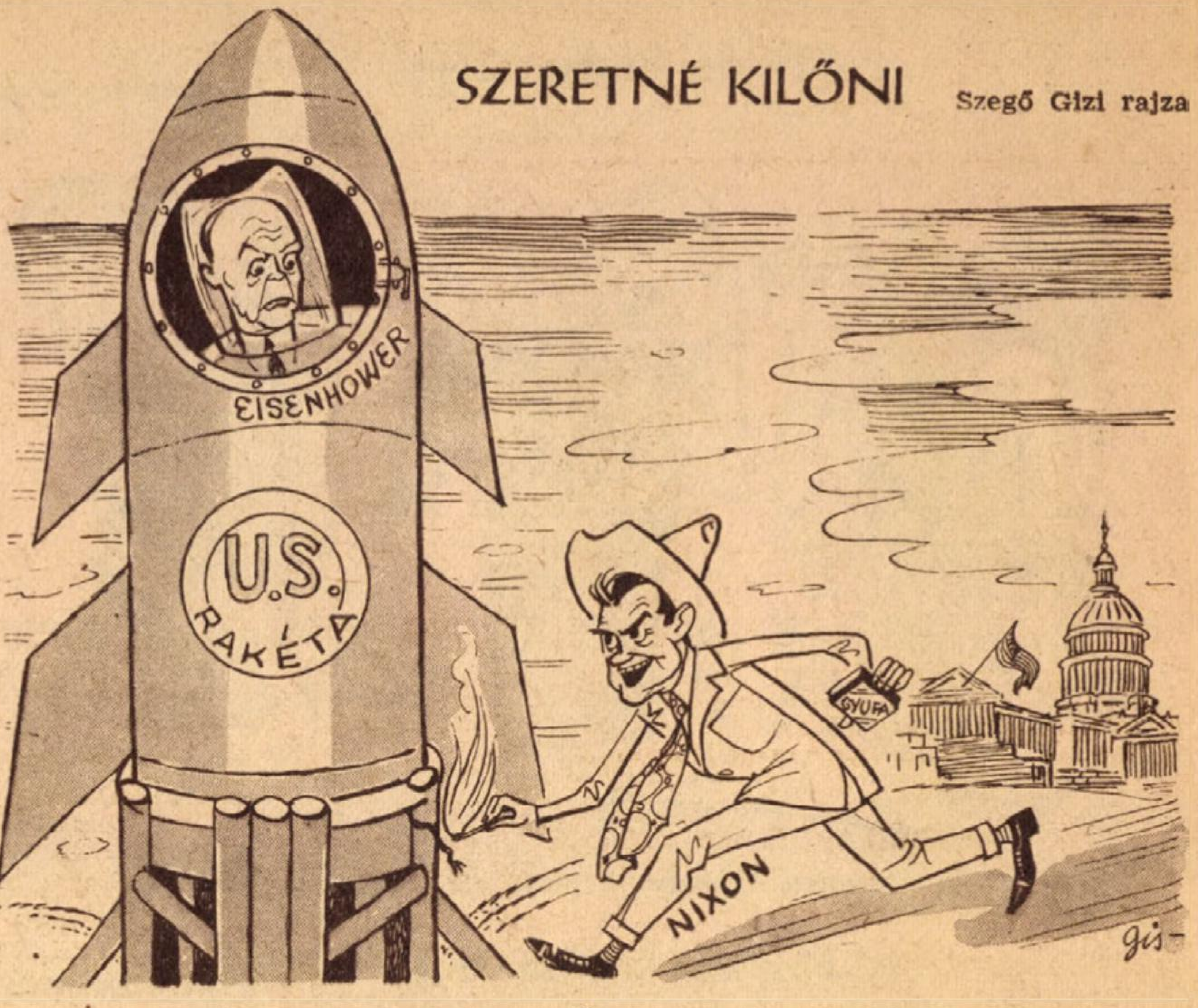
— Atyaisten! Minden éjjel? Hogy fogja ezt bírni?

— Azt még nem tudom. Végső esetben majd délutánonként szundítok egy-két órácskát.

Tabi László

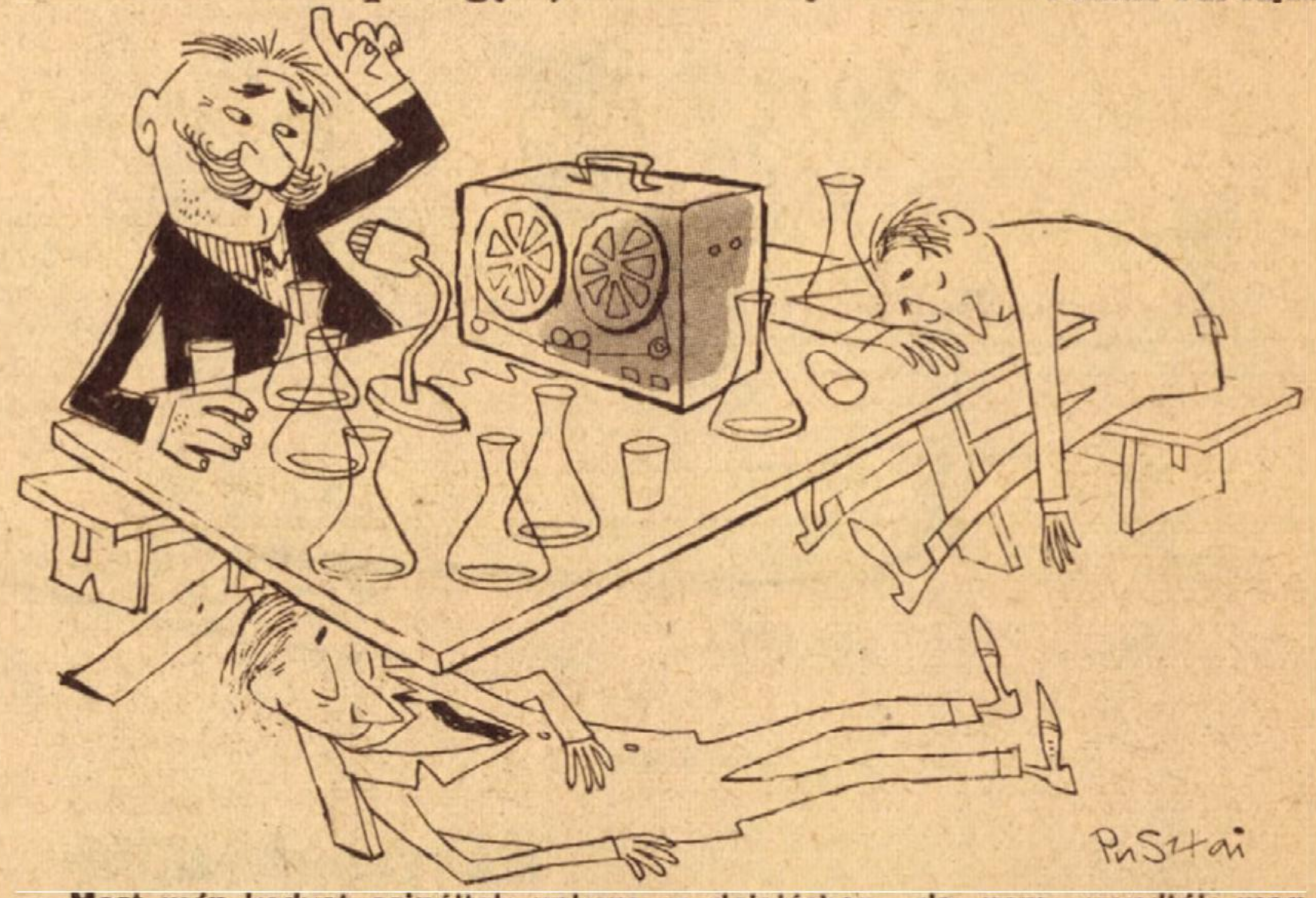
SZERETNÉ KILŐNI

Szegő Gizi rajza

Népdalgyűjtés akadályokkal

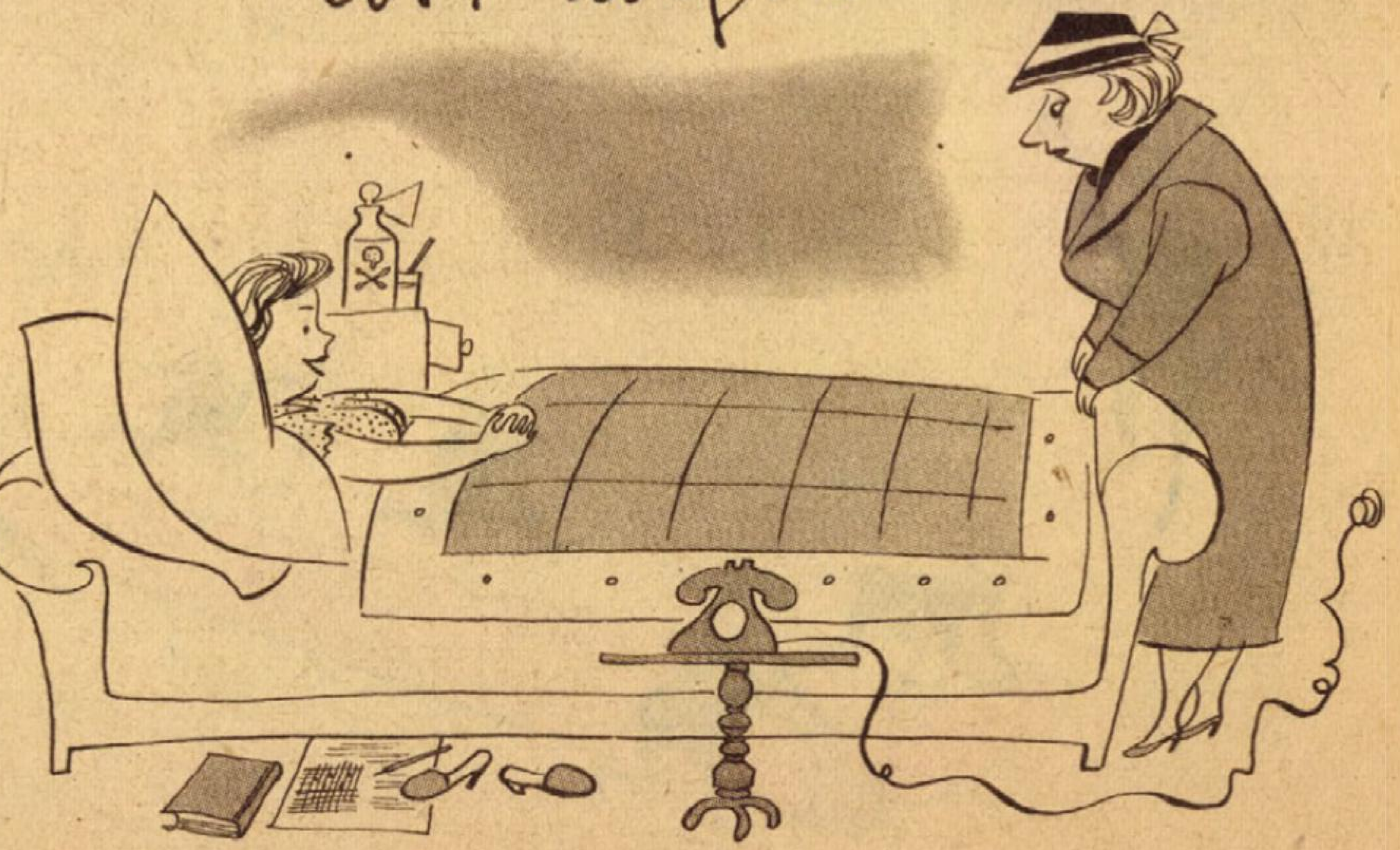
Pusztai Pál rajza

— Most már kedvet csináltak nekem a daloláshoz, de nem mondták meg, hogy kell megindítani ezt a magnetofont...

Női dolgok

Vasvári Anna rajza

— Legalább öt kilót fogytam...

Tiszta Budapestért

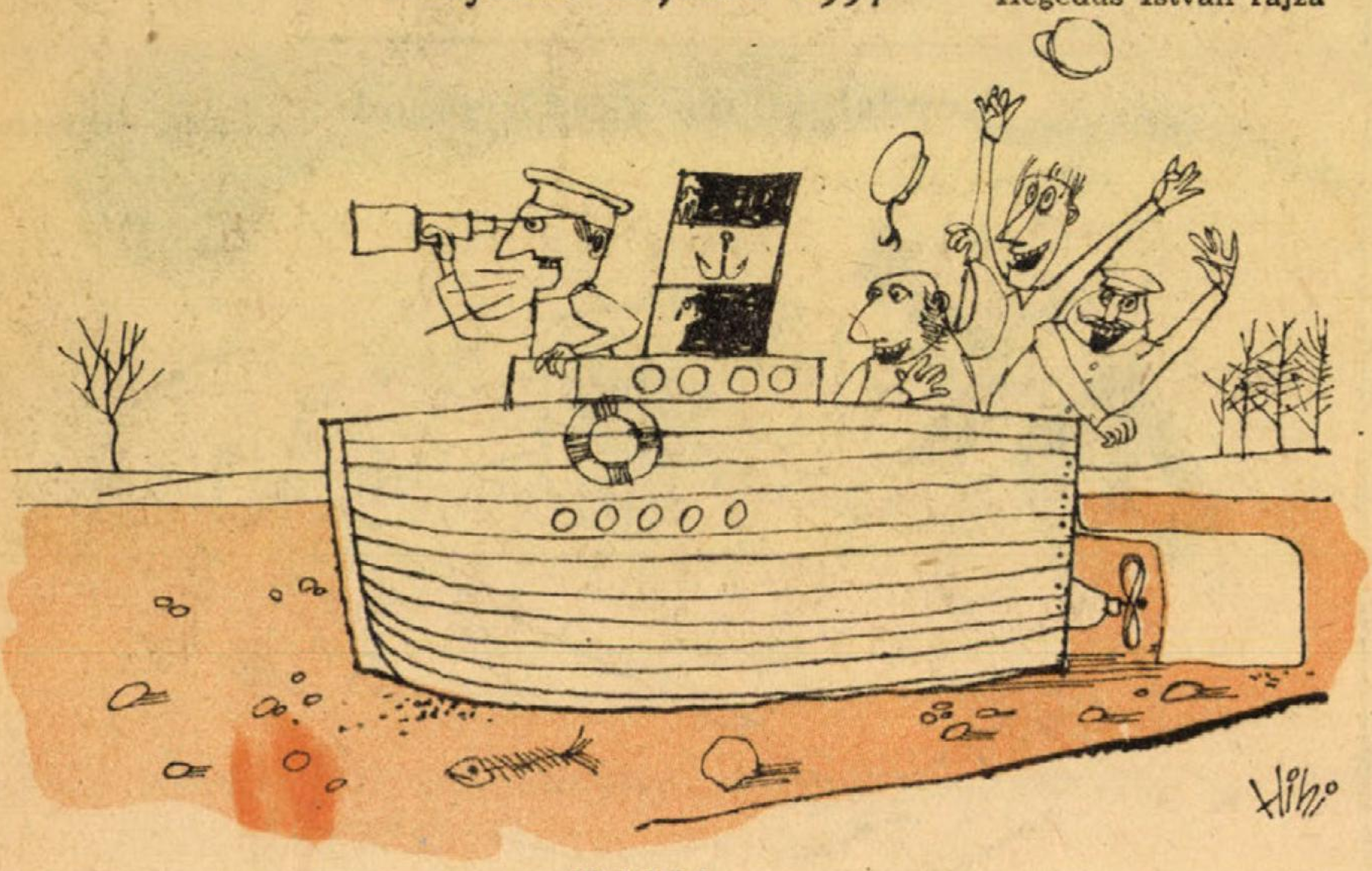
Gerő Sándor rajza

Megfelelő embert a megfelelő helyre.

Folyami hajózás 1957

Hegedűs István rajza

— Víz! Víz! ...

A tudós PLAKÁTJA

Olvasom az újságokat,
miről zeng a fáma?
Egy tudósnak híresen nagy
az ő tudománya.

Előadást hirdetett ő
nem egyszer, de százszor,
most legutóbb a kozmikus
légi sugárzásról.

Kezdődik már, üt az óra,
belép a terembe,
körülnéz, hát csupa asszony
meg lány szorong benne.

Lökdösik a kintrekedtek
egymást az ajtóban,
a jó tudós igen büszkén
azt susogja: jól van!

Ám bármilyen magasröptű
az előadása,
úgy látja, hogy annak nincs, csak
negatív hatása.

Utána, egy nő az utcán
a plakátra intett
s így szólt: — Csapja be k. nejét,
ne pediglen minket!

Felteszi a pápaszemét,
nézi a plakátot,
hát, mondhatom,ámult szeme
csillagokat lát ott.

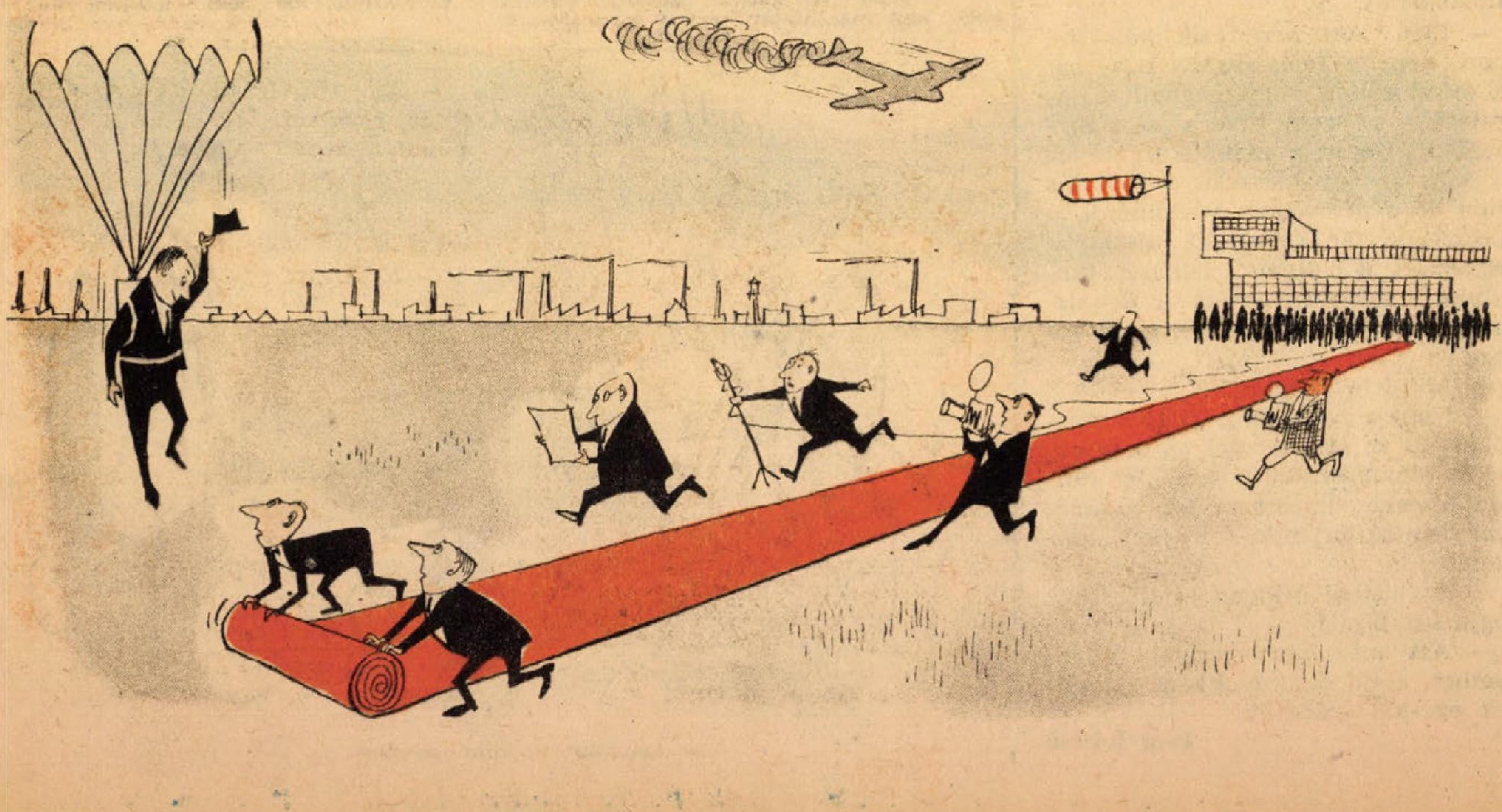
Mert ugyanis a nyomdában
egy kissé tévedtek
és „kozmikus" sugár helyett
„kozmetikus"-t szedtek.

Ó szegény nők! Azt hitték, hogy
arcbőrük a téma,
és nem volt más, csak világűr,
sugár és planéta!

Lovászy Márton

Kényszerleszállás

Réber László rajza

A tudomány világából

AZ ENERGIA MEGMARADÁSÁNAK ELVE

A Fizikai Hivatal Légnemű-osztály vezetőjét hosszú harc árán sikerült állásából elmozdítani. Az osztály fizikusai fellélegeztek, midőn a basáskodó, öntelt főnöktől végre megszabadultak.

Az öntelt frátert a Fizikai Kísérletezőbe helyezték, a Halmazállapot-osztályra, ahol mindjárt intrikálni kezdett néhány munkatárs ellen. Alattomos módszerei megzavarták az osztály jó szellemét, s néhány munkatárs, megbántottan és csüggedten, inkább kilépett a vállalattól, semhogy együtt kelljen dolgoznia az új jövevénnyel. Ám az erősebbek nem futamodtak meg, hanem becsületbeli kötelességüknek tartották, hogy az alattomos ember ellen fellépjenek.

Hosszú harc árán végre sikerült leleplezni az öntelt intrikust és eltávolították az osztályról. Áthelyezték a Fizikai Társulathoz, a Hőközpontba. Ott korrupt és önző módon dolgozott, megbotránkoztatva valamennyi kollégáját.

Másféléves harc árán természetesen itt is győztek a tisztességes munkatársak. Nagy elégtétel volt mindannyiuk számára, midőn a korrupt, öntelt intrikust leváltották és átkerült a Fizikus Egyletbe, az Áramvizsgálóba.

Itt, feladatát akkora bürokratikus konoksággal végezte, hogy az egész áramvizsgálás kerékkötőjévé vált. Ekkorra már réme lett az egész fizikus-társadalomnak, s ahol, új beosztásában megjelent, ott nyomban kétségbeesett és gyötrő harc vette kezdetét. Ám orvosság nem volt ellene. Áthelyezni lehetett — megsemmisíteni nem.

Ilyen módon fedezték fel a fizikusok az alapvető fizikai törvényt: *Az energia nem vész el, csak áthelyezik.*

S. P.

Csoda az Édenkertben

Mészáros András rajza

— Névtelen levél! Ki írhatta?

Kirakat-intermezzo

Toncz Tibor rajza

— Nem azért mondom, szívem, mintha kellene nekem, de ugye, édes?!

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Lilikém, fel kell bontanom az eljegyzésünket, láttam az aktodat a képkiállításon.

— És ezért nem akarsz elvenni?

— Felháborít a gondolat, hogy ruha nélkül modellt álltál a festőnek.

— Ne gyanúsíts! Sose álltam modellt!

— Hát akkor hogyan festett rólad aktot?

— Emlékezetből.

*

A feleség viharos kedélyállapotban tér haza. Rákiált férjére:

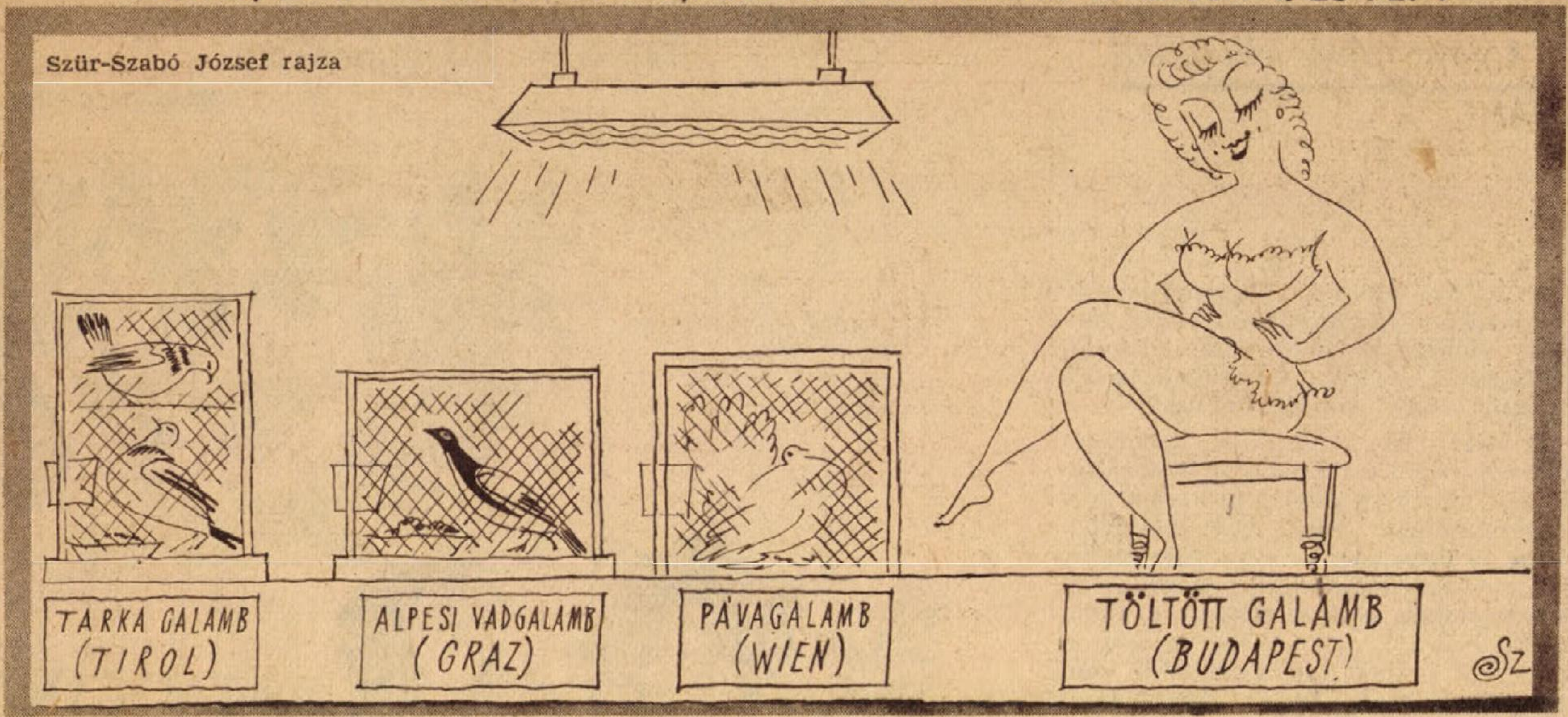
— Mindent tudok! Most jövök a jósnőtől! Megtudtam tőle, hogy te már nem szeretsz engem.

A férj felszisszen:

— Így prédálod a pénzem! Ezt én ingyen is megmondhattam volna!

MAGYAR—OSZTRÁK GALAMBKIÁLLÍTÁS BUDAPESTEN

Szür-Szabó József rajza

Ilija Popovszki:

Kaland

Az új titkárnő bájairól folytatott hivatalos töprengésbe belefáradva, Lukács immár hetedszer is megfordult képzeletbeli tengelye körül s végre nagy horkolással elaludt. Ugyanakkor szívszorongva érezte, hogy immár nem az, aki a valóságban él, vagyis nem a kereskedelmi vállalat igen tisztelt igazgatója, hanem egy szegény kis tisztviselőcske,

kezdő gyorsíró, a legalacsonyabb fizetési fokozatban.

— Jaj, istenkém! — akarta mondani, ugyanakkor azonban hirtelen felpattant az ajtó és Rankó, a küldönc kócos feje kukkantott be a szobába.

— Hé, te újonc, gyerünk az igazgatóhoz! — kiáltott rá Rankó.

— — —

S mialatt szíve izgatottan dobogott, Lukács lassan felnyitotta az igazgatói szoba tapétás ajtaját s belépett. Az igazgatói karosszékből egy roppant csúf, ötven év körüli asszony kelt fel, rúzsos ajkait mosolyfélére húzta és feléje indult.

— Foglaljon helyet, Lukács kartárs — mondotta magas szopránhangján. — Már hallottam magáról s figyelemmel kísértem munkáját — szólt mosolyogva, miközben felpiperézett kezével megveregette Lukács vállát. — Én mint igazgató, valamennyi alkalmazott gondját a szívemen viselem. Hogy él különben? Már úgy gondolom, a magánéletében... Szüksége van valamire?...

— Köszönöm, igazán nagyon kedves... de semmire sincs szükségem... Még... fiatal vagyok...

— No, no! — fenyegette meg az igazgatónő kedveskedőn a mutatóujjával. — Ilyesfélét nem illik mondani. Nézzen csak jobban végig magán: illik ez a ruha a maga fiatalságához, s ez az egyszerű ing a csinos termetéhez?...

S miközben ezt mondta, egészen közel hajolt Lukácshoz, sóvár tekintete tetőtől-talpig végigsiklott rajta. Aztán halkabban folytatta:

— No, majd ma este magammal viszem a bárba... Eljön, ugye?...

Erősen megfogta a kezét és tekintete a kigombolódott ingbe fúródott. Lukácsnak végre is megnyílt a szeme s kínos érzés fogta el. Arca hirtelen olyan vörös lett, mint a rák.

— Ne utasítson vissza! — lihegte az igazgatónő. — Maga még fiatal és szép, nekem pedig minden egyéb megvan. Jöjjön el holnap este, hadd szórakozzunk egy kicsit. Pompás kocsim van, biztosan látta már. Majd kocsizunk egy kicsit... nagyszerű garszonlakásom van... likőr s mi egyebek. Egy kis kaland sose árt...

— Soha! — bődült fel Lukács és dühroham fogta el. — Soha! Maga egy utálatos nőszemély, aki kihasználja a pozícióját...

Izgatottan felugrott a székről és az ajtó felé támolygott.

— Rendben van! - hallotta maga mögött a cinikus hangot. — Hát akkor legyen elkészülve, hogy holnap megkapja a felmondást. A vezetőség megsértése és a gyenge munkafegyelem miatt...

— — —

Lukács felébredt. Egész

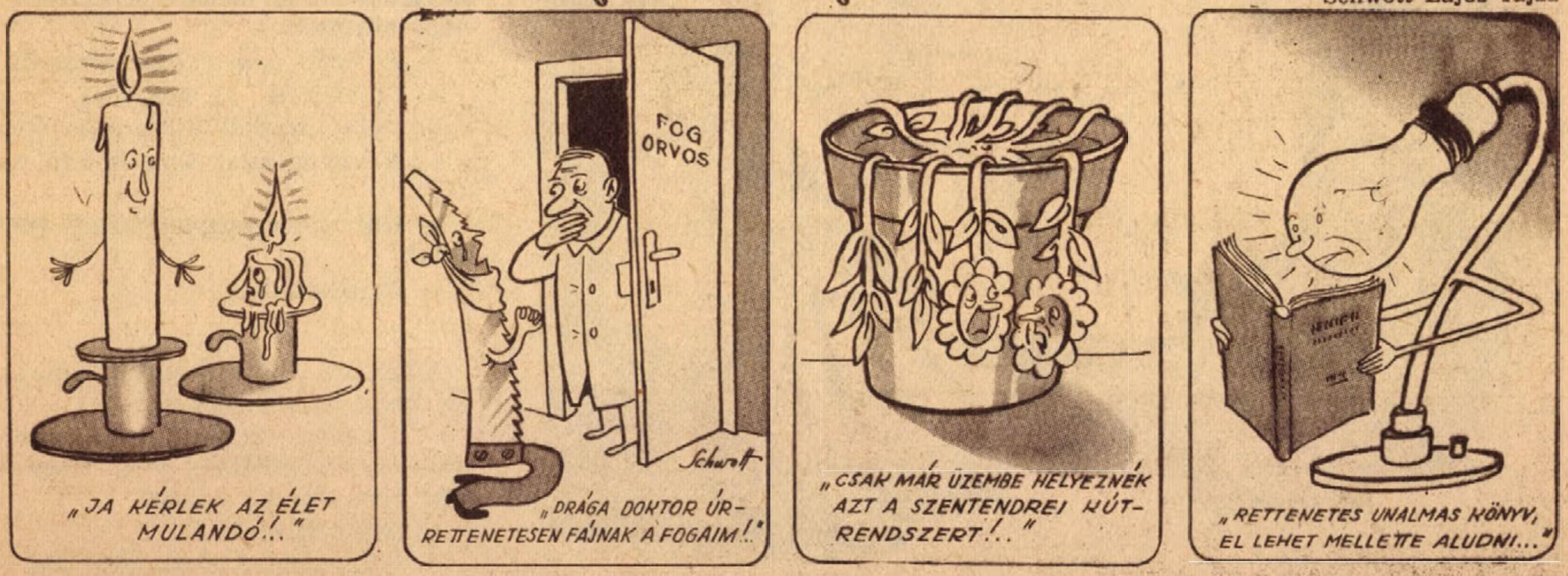
teste verejtékben úszott. Néhány pillanatig mozdulatlan maradt, aztán, miután meggyőződött róla, hogy mindez csak álom volt, nagyot sóhajtott.

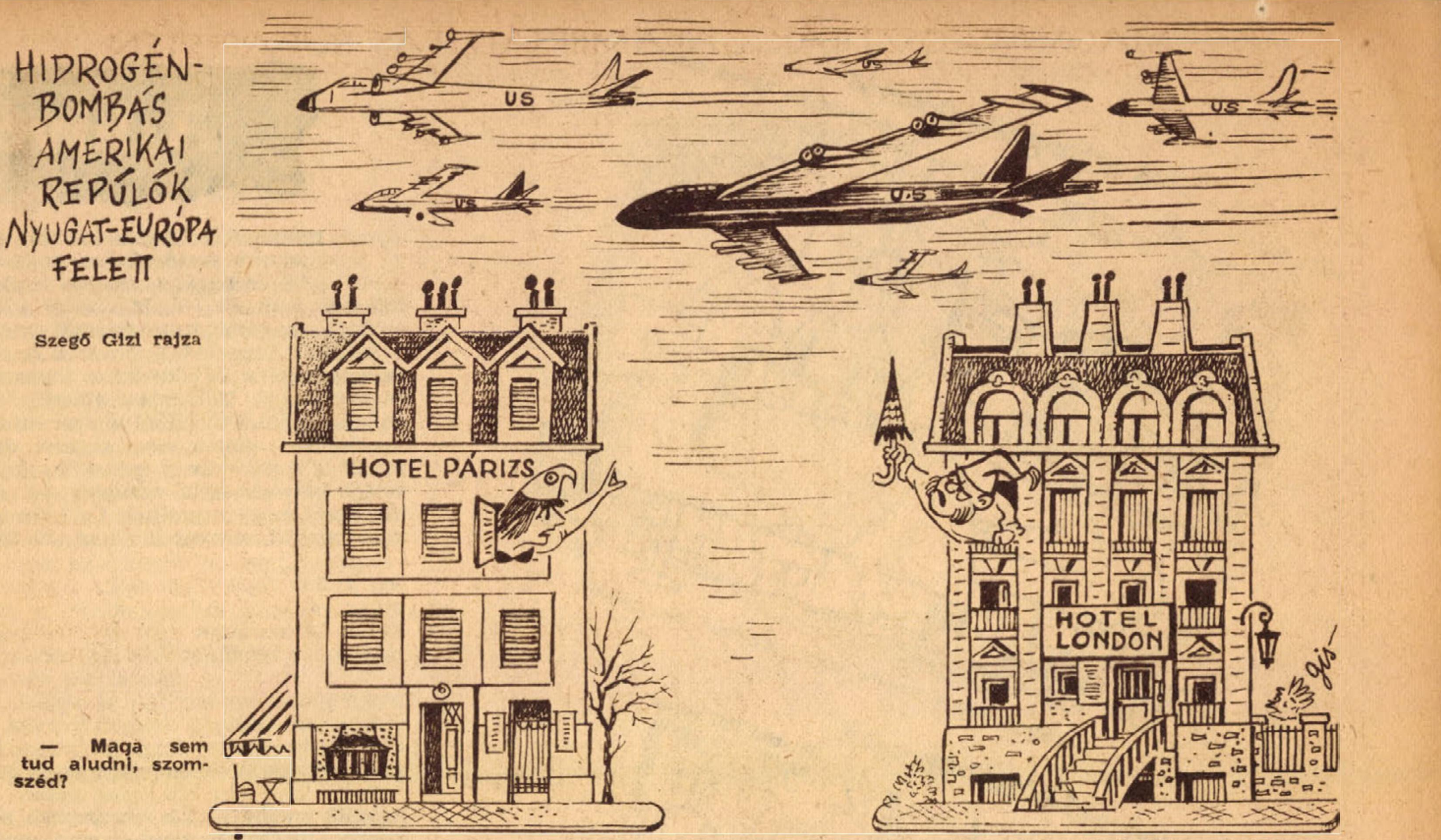
— Hála istennek! — motyogta, végigsimogatta kopasz fejét és az elmúlt estére gondolt, melyet az új titkárnővel töltött, édes kettesben. — Jó is, hogy a valóság más, mint az álom...

A belgrádi „Jezs" című szatírikus lapból fordította: Csuka Zoltán

Szóból ért az ember

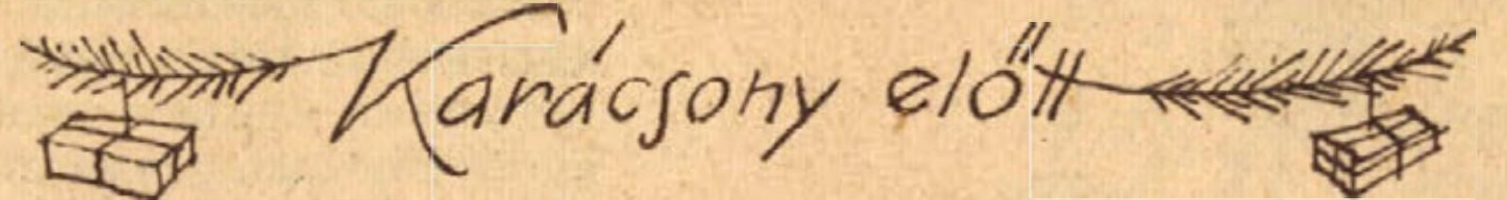
Schwott Lajos rajza

Szegő Gizi rajza

— Maga sem tud aludni, szomszéd?

Karácsony előtt

Már négy héttel karácsony előtt megkezdődik nálunk a gondolatolvasás korszaka. Ez annyit jelent, hogy egymás gondolatai között olvasva próbáljuk kitalálni, leginkább mit óhajtana karácsonyra a másik. Ugyanis az ősi szabályok szerint az ajándéknak meglepetésnek kell lennie, különben megette a fene az egészet. Tehát élesen figyeljük egymást, minden szót, minden mozdulatot mérlegre teszünk, ennek következtében csakhamar olyan süket, rejtjeles társalgás kap lábra, amelynek már csak mi tudjuk az értelmét.

Tegyük fel, hogy ebédnél ülünk és behozzák a levest. Én azt mondom:

— Milyen jó illata van ennek a levesnek, jobb ez, mint a legjobb francia parfüm...

Közben élesen figyelem a feleségem, hogy reagál a „parfüm" szóra. De ő megszólal és azt mondja:

— Érdekes, nekem nem ízlik a leves...

Ez annyit jelent, hogy nem akar parfümöt és mehetünk tovább. Aztán ő ügyeskedik. Sápadt vagy és szőrös — azt mondja nekem. Talán nem jó a borotvakészüléked? Mire én azzal felelek:

— A szputnyik még mindig kering. Ijesztő a technika fejlődése.

Ez annyit jelent, hogy nem akarok villanyborotvát.

Az idén ezek a rejtjeles beszélgetések annyira összekuszultak, olyan komplikálttakká váltak, hogy már nem ismertük ki magunkat. Egy példa. Azt mondja a feleségem egy hete:

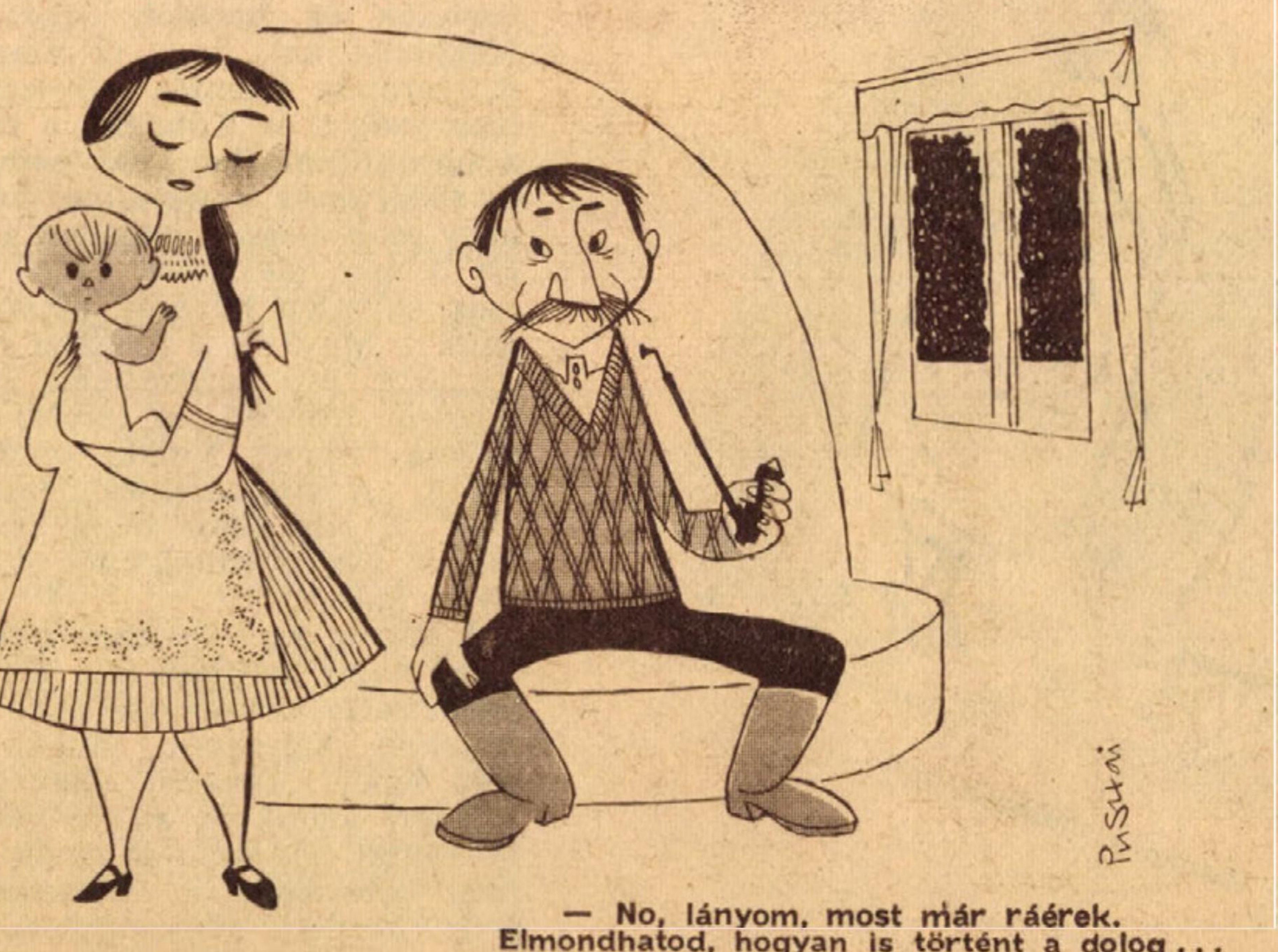
— Hideg telet jósolnak...

Világos, hogy jégeralsót, vagy meleg zoknit akar venni. Én viszont nem akarok sem ezt, sem azt, hanem inkább valami olyan ajándékot szeretek, ami látszik, amivel lehet hencegni. Nade most, ha én egyszerűen csak azt mondom hogy „ezek az időjósok mindig tévednek", ravaszságunk mostani állása szerint ez mindent jelenthet, tehát azt is, hogy meleg holmikat akarok kapni, holott nem akarok meleg holmikat kapni. Éppen ezért ravasz tervet eszeltem ki: másnap elmentem a boltba és vettem magamnak egy jégeralsót és három pár meleg zoknit, hogy kikapcsoljam a lehetőséget. De mit látok a következő nap? Hogy a feleségem is rájött a trükkre és vett magának egy húsdarálót meg egy papucsot. Erre én vettem magamnak egy pár kalucsnit és egy bicskát. Mire ő másnap megjelent egy hajszárítógéppel és egy kiló mazsolával. Én vettem korcsolyát és termoszt, ő vett manikürkészletet és krumplinyomót. Én vettem fűnyíró gépet és lúdtalpbetétet, ő vett salátástálat és muffot. E pillanatban az a helyzet, hogy megvettünk magunknak egy csomó dolgot, amit nem akarunk kapni karácsonyra, de nincs egy vasunk sem. S még hozzá, sajnos, ma este a feleségem azt mondta, hogy régebben a férfiak ízlésesebben öltöztek. Holnap kérek kölcsön pénzt és veszek magamnak cilindert és lakkcipőt, mert nem szeretném, ha a feleségem karácsonyra cilindert és lakkcipőt venne nekem.

Gádor Béla

Téli pihenő

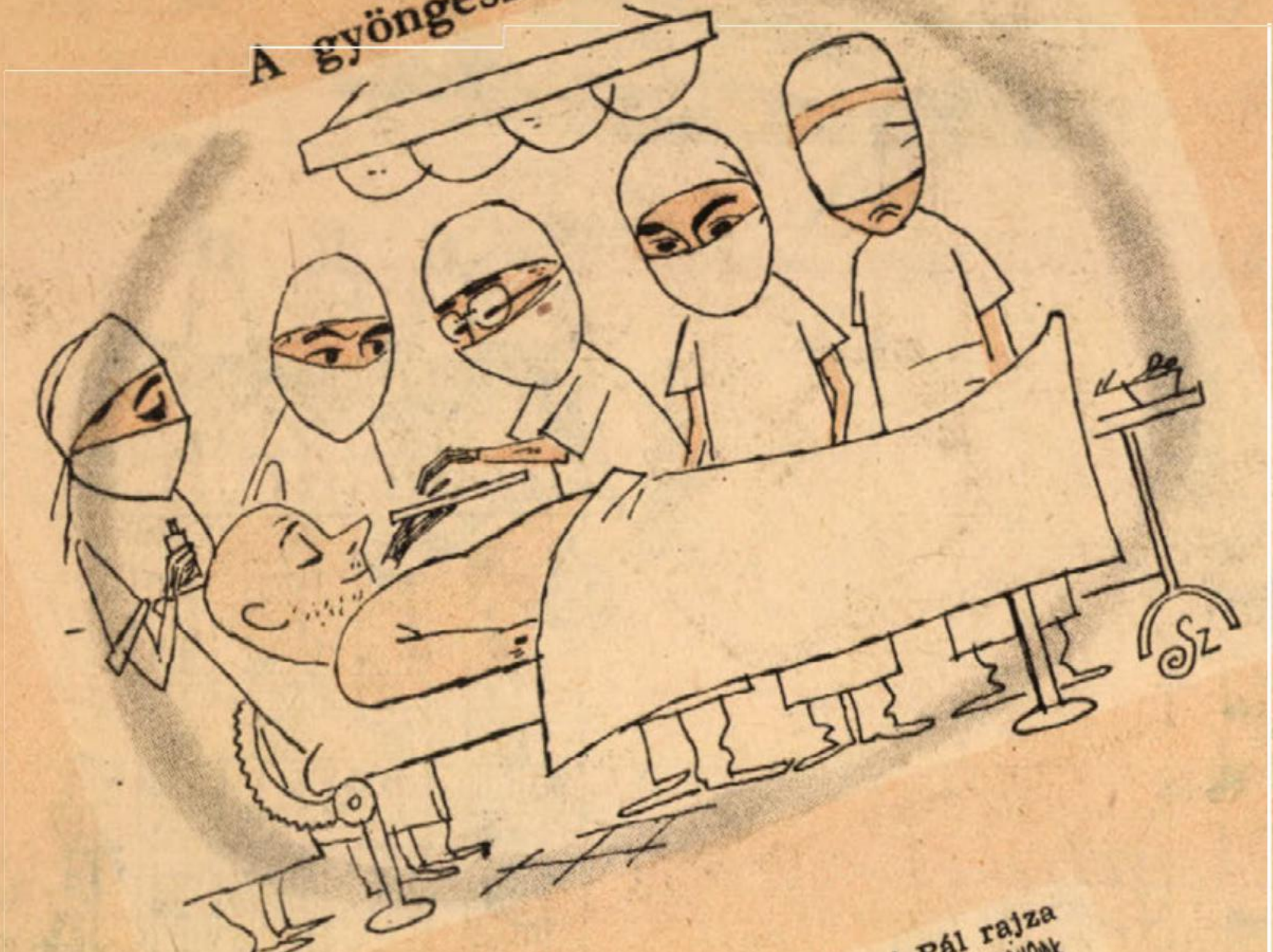
Pusztai Pál rajza

— No, lányom, most már ráérek. Elmondhatod, hogyan is történt a dolog...

A gyöngeszívű orvos

Szür-Szabó József rajza

Ötórai tea

Pusztai Pál rajza

— Miért megy mindig távolabb a zenétől?
— Én megyek? Engem visznek!

Szepes Béla rajza

Elemér tegnap a műjégen volt...

A hivatásos özvegy

Amikor Kőteleki, a kitűnő, de kevéssé ismert festőművész meghalt, tisztelői és barátai azonnal tudták, hogy a felesége nem éli túl. Mégpedig a legilletékesebbtől, magától Kőtelekinétől tudták ezt. S az említett tisztelők és barátok ettől a perctől védangyalként őrködtek a vigasztalhatatlan özvegy felett. Többízben sikerült is őt, úgyszólván a halál torkából visszarántani. Először cyankálival akarta megmérgezni magát. Már indult is a patikába a méregért, amikor észrevették kétségbeesett szándékát és visszatartották azzal, hogy a patikák ilyenkor zárva vannak már. Másodszor le akarta vetni magát a

hatodik emeletről. De szerencsére még a földszinten utolérték. Persze, nem amikor lefelé esett, hanem amikor felfelé indult...

Az özvegy, miután többrendbeli öngyilkossági kísérleteit megakadályozták, belátta, hogy kénytelen életben maradni, s átengedni magát gyógyíthatatlan gyászának és fájdalmának. E célból sürgősen négy gyász-komplét csináltatott, ezekben járt emlékünnepélyről emlékünnepélyre s szipogásával ő adta meg a jelt az általános meghatódásra. De az ünnepélyes megemlékezések mind ritkábbá váltak. Mert ha nehezen is, de előbb-utóbb mindnyájan belenyugszunk a mások halálába. Ekkor saját feketekesztyűs kezébe vette a kegyelet intézését s Kőteleki emlékének ápolását. Meghitt, családias gyászünnepségeket rendezett az elhunyt emlékére, az elhunyt műtermében s ízléses, fekete- és aranykeretes meghívókat küldött szét a többízben említett tisztelőknek és barátoknak.

Az első gyászestély fénypontjaként elmesélte, hogyan élt az időközben elárvult műteremben a nagy Kőteleki. A második gyászünnepségen elmesélte, hogy élt az elárvult műteremben, ő, a nagy Kőteleki hitvese. A harmadik gyász-soireeén nagy titkot árult el a tisztelők és barátok népes gyülekezetének. Mégpedig azt, hogy ő, mármint az özvegy, ifjúkorában jelentős művészi tehetségről tett bizonyságot és Kőteleki, a nagy, az egyetlen, a hasonlíthatatlan, aki nemcsak művésznek, de műértőnek is páratlan volt, egyre biztatta, hogy csak élessze magában a tehetség lángját. De ő nem élesztette. Mert úgy érezte: neki csak egyetlen feladata lehet, alázatosan szolgálni a Mestert. S magába fojtani a tehetség magasba törő lángoszlopát, úgy is mondhatná, fároszát. Mindez rég történt. De a minap sugallata támadt. Valaki mintha azt kiáltotta volna: „A kutyaúristenit, hadd lobogjon az a tűz!" A titokzatos hang nem származhatott mástól, csakis Kőtelekitől. A hangot a bejárónő is hallotta.

A lényeg az, hogy engedelmeskedett a titokzatos hang parancsának, ceruzát ragadott és megalkotta özvegysége első művét: a nagy Kőteleki képmását, munka közben. (Azért nem lehet ráismerni, mert amikor dolgozott, teljesen átalakult, szinte más emberré vált.) Mindenki éljenzett, az egyik vendég tusst húzott, belevágott a „Cuncikám, te cuki kis pofa" kezdetű gyászindulóba, melynek hangjaira a barátok felkérték a tisztelőket és egy kegyeleti rumbát roptak.

Az özvegy a következő alkalommal újabb műalkotással örvendeztette meg a barátok és tisztelők számtalanszor emlegetett karát. Megörökítette önmagát, abban a pózban, amelyben az elhunyt Kőteleki a leggyakrabban festette. S mindkét műalkotás megjelent különböző aláírásokkal, különböző képesújságokban, különböző honoráriumokért. S úgy a tisztelők, mint a barátok kijelentették, hogy a nagy Kőteleki név nem halt meg, még csak nem is aluszik, mert az özvegy tovább élteti.

Ettől a megállapítástól indíttatva, áttért az olajfestésre. Előkereste az elhunyt ecseteit és palettáját. De még vászonra is szükség volt. Előkereste tehát az elhunyt vásznait, amelyeknek egyik oldalát különböző festék foltok borították. De a másik oldaluk teljesen tiszta volt. Szerencsére. Így igen alkalmasak voltak arra, hogy az özvegy, segítségükkel fenntartsa a Kőteleki név dicsfényét.

E célból először is egy pamutgombolyaggal játszadozó kiscicát festett. E célból másodszor is egy pamutgombolyaggal játszadozó kiscicát festett... A legszorgalmasabb nősténymacska nem hoz a világra annyi kiscicát, mint amenynyit ő szült a bemázolt vásznak tiszta hátlapjára. A kiscicákat aranykeretbe foglaltatta s mindenki azt mondta rájuk: mily bájosak! A képeket megvásárolták. S a kiscicák, az elhunyt Kőtelekire való tekintettel, helyet kaptak egyik-másik tárlaton is.

Nyolcvanhárom éves volt az özvegy, amikor a padlásról lehordott utolsó vászondarabot is műalkotássá alakította át, egy-egy pamut gombolyaggal játszadozó kiscica révén. Amikor a képet befejezte, letette az ecsetet s mint aki beteljesítette küldetését e földön, nyugodt lélekkel meghalt.

Temetésén hosszan méltatták érdemeit. Megemlítették, hogy egész életét férjének szentelte. Előbb boldoggá tette, később önfeláldozó hűséggel ápolta, végül ébrentartotta emlékét. Egyúttal bejelentették, hogy műveiből, a kiscicákból, külön termet rendeznek be az egyik kisebb múzeumban.

Százötvenkét évvel később átrendezték a múzeumot. Leakasztották a falról az összes játszadozó kiscicát. És akkor kiderült, hogy

az özvegy képei fordítva is képek. Mégpedig páratlan tehetségű, nagyszerű munkák.

Esztéták és műtörténészek sürgősen hosszú tanulmányokat kanyarítottak az újonnan felfedezett mesterművekről. Megállapították, hogy az özvegy csak a kor divatjának hódolt, amikor játszadozó kiscicákat festett. Valójában eredeti és zseniális tehetség volt. Az egyik esztéta egyenesen annak a véleményének adott kifejezést, hogy a kiscicákat nem is az özvegy festette, hanem Kőteleki, az azóta már elfelejtett kis piktor. Az özvegy, éppen ellenkezőleg, a remekműveket alkotta a cicák hátlapjára.

A képeket sürgősen visszafordították. Kőtelekinét az olvasókönyvekbe iktatták, mint az özvegyi hűség és a hitvesi önzetlenség jelképét. Nevét dőlt betűkkel nyomtatták az összes műtörténeti szakmunkákban. És Kőtelekiről soha többé nem beszélt senki!

Hárs László

Nyereségrészesedés előtt

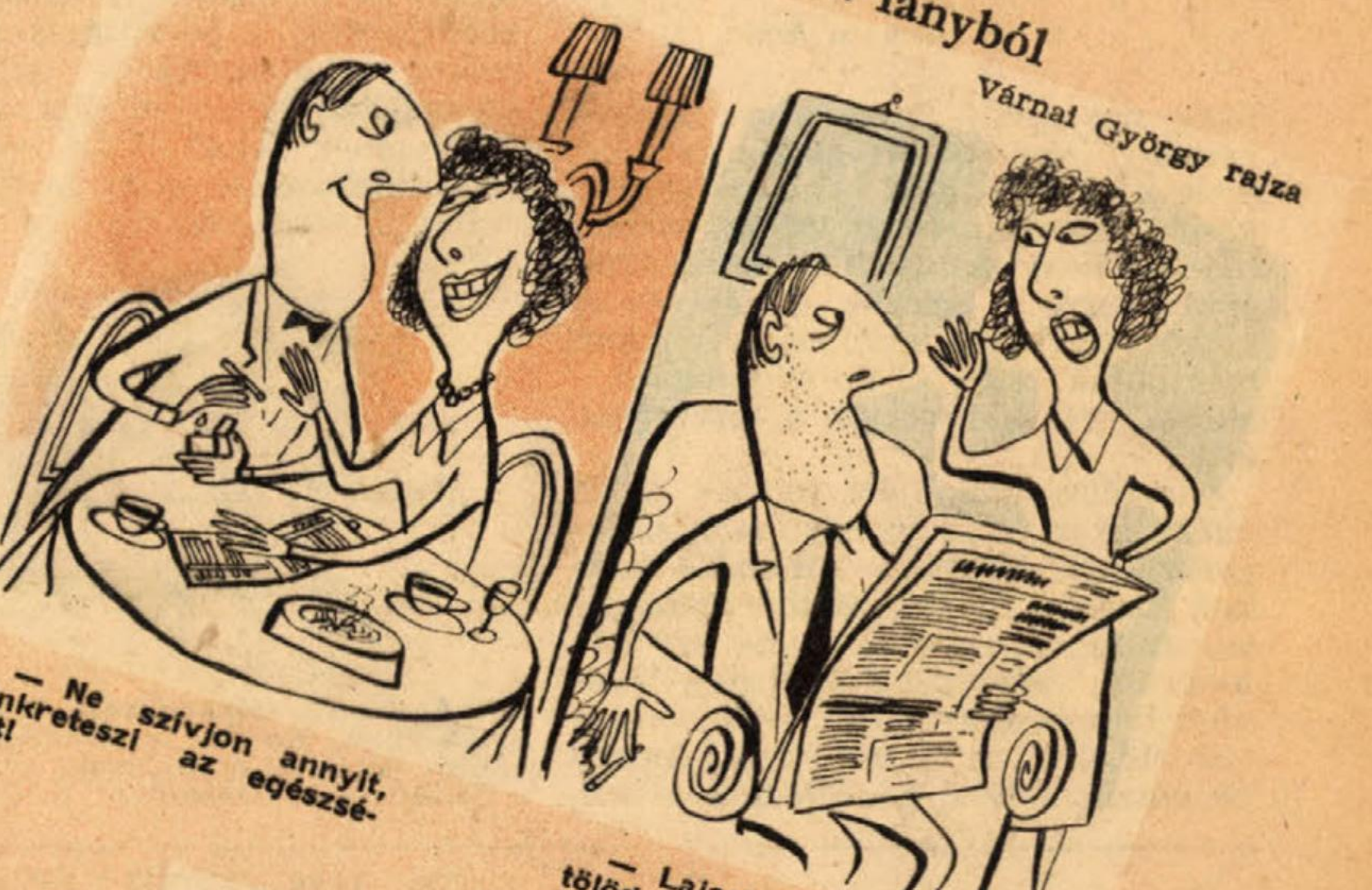
Gerő Sándor rajza

— Főkönyvelő kartárs, hogy alakul a mérlegünk?!

Asszony lesz a lányból

Várnai György rajza

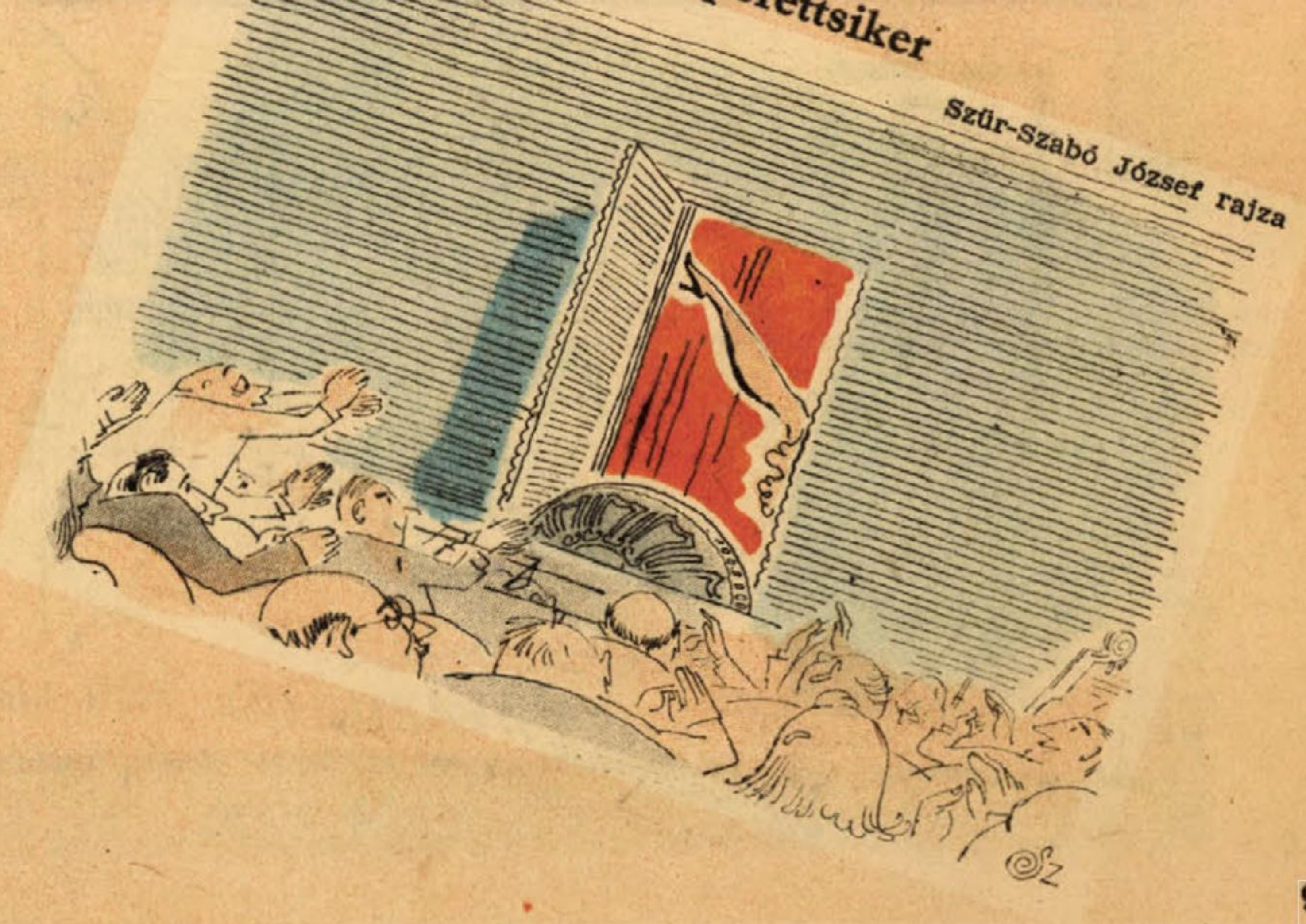

— Ne szívjon annyit, tönkreteszi az egészségét!

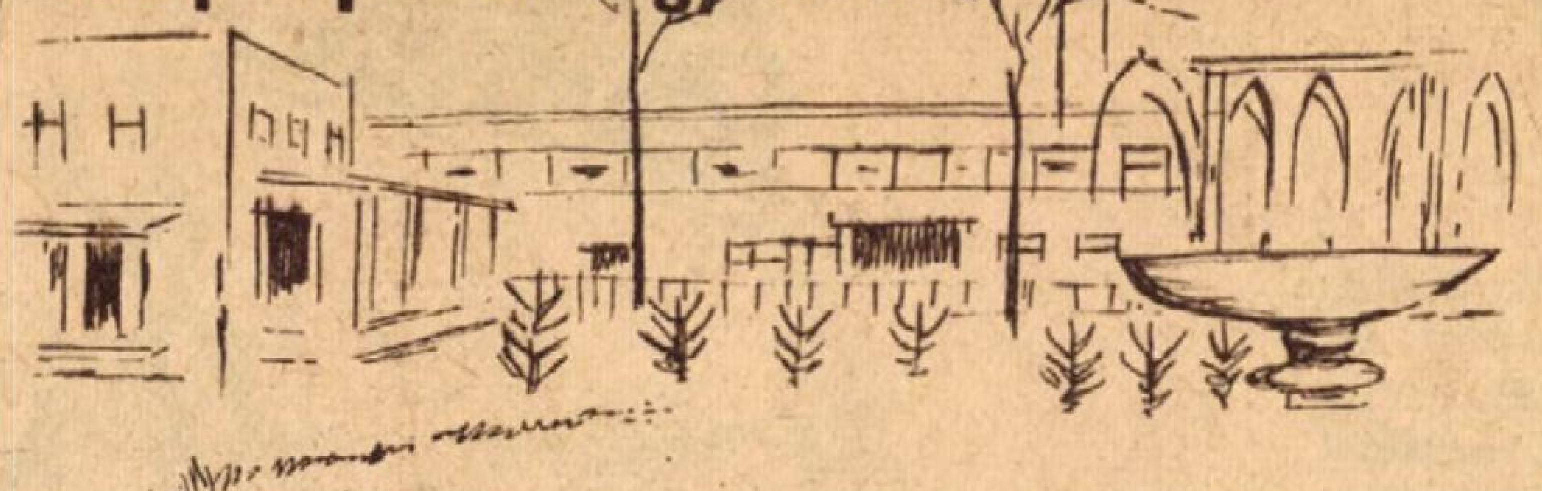
— Lajos! Ha összefüstölöd a szobát, pofonváglak!

Operettsiker

Szür-Szabó József rajza

GOMBA–PENÉSSZEL
avagy recept a penicillingyárból

Azt mondják, olyan emberekkel kell dolgozni, amilyenek vannak. Így történt, hogy — miután a Hajdúsági Gyógyszergyárba látogattam — velem kellett dolgoznom. Előre örültem, hogy velem megyek, mert tudtam, hogy tökéletesen járatlan vagyok e területen, s így nem kell majd a hozzáértés esetén felléphető gátlásokkal bajlódnom. És mert a képzőművészethez sem értek többet, mint a penicillin-gyártáshoz eldöntöttem hát, hogy rajzos riportban ismertetem a penicillin gyártását.

Sokáig kerestem a gyárat, mert úgy tanultam, hogy gyárnak azt az épü-

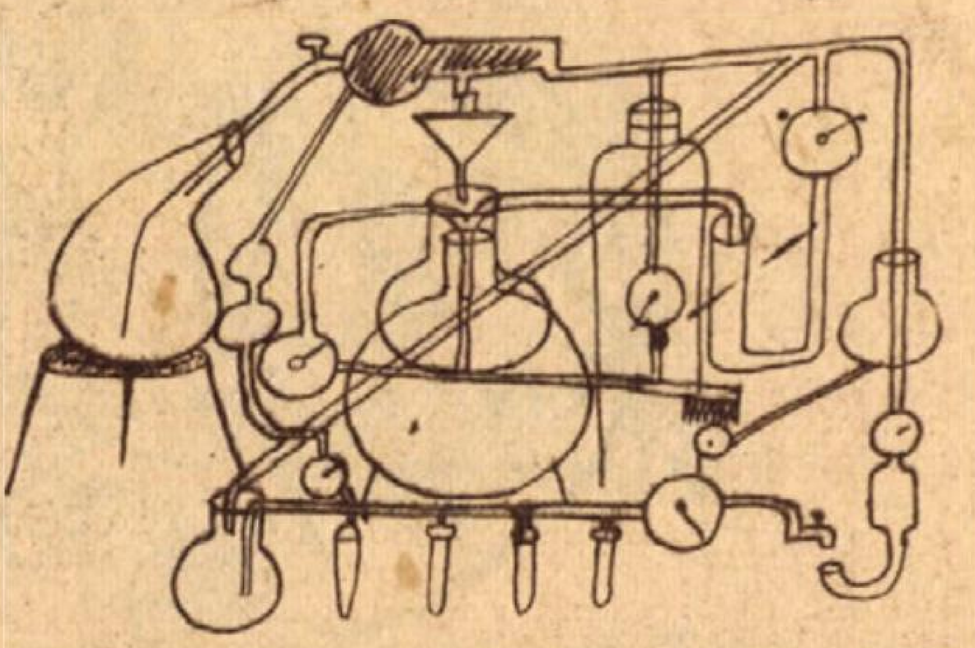

Ez itt Horváth Ami

letet nevezzük, amelyiknek magas kéménye van, de itt csak egy szép szökőkutat találtam. A szökőkútról később kiderült, hogy ötletes vízhűtő, és hogy annak idején, amikor épült, össze is szidták illetékesek a szökőkútért a tervezőket, és amikor megtudták, hogy jól működő vízhűtő, akkor meg is dicsérték a tervezőket érte.

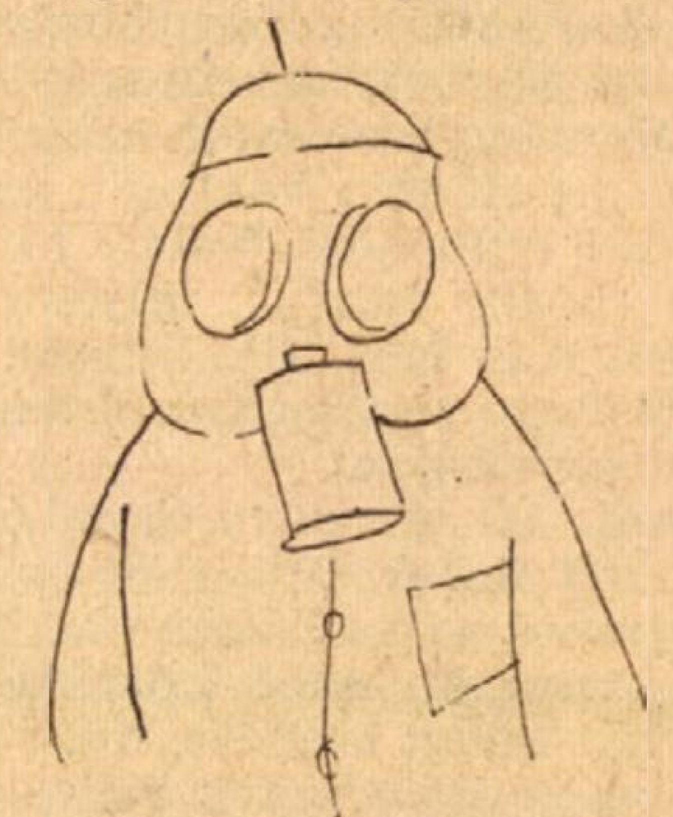
Globálisan mindjárt tetszett is az egész gyár, amikor egy kedves vegyészlányt, Horváth Amandát kaptam kísérőül, akivel rögtön összemelegedtünk, mivel első utunk egy hőkamrába vezetett, ahol meleg levegőjű helyiségben kezdik a penicillint termelő gombák szaporítását. Amanda elmagyarázta, hogy a blacke-ben, agaragar táptalajon tenyészik a mikroorganizmus, majd Erlenmeyer-lombikba kerül, s a penicillinum glaucum a rázópróba után megy a fermentálóba. Szépen ráhagytam mindent, hadd mondja csak el, amit csak tud róla, végül úgyis én fogom majd érthetően összegezni a lényegét, tehát: egy csomó lapos üveg belseje megpenészedik a melegben — ez a lényeg. Le is rajzoltam.

Tovább mentünk most, egy hatalmas, zajos gépterembe, vaslépcsőkön kapaszkodtunk felfelé. Olyasféle gépek voltak ott, melyek hatalmas fagylaltgépek és repülőgép-motorok kombinációjából készülhettek s amelyek most rettenetes dohogással iparkodtak a fagylalttal a levegőbe emelkedni. Horváth Ami egészen közel lépett most hozzám, s éreztem, hogy barátságunk a bensőségesebb vallomások pillanatához érkezhetett. Gyengéden átöleltem, ő meg egészen a fülemhez hajolt és azt mondta: az inoculumban sacharum lactumot tartalmazó tápanyag van, a nagyfermentorban cons. tip. is kerül hozzá, precursornak pedig fenilecetsavas nátrium. Nem mondom, ennél szebbet is súgtak már a fülembe, de hangosabb körülmények között még soha! — ez vigasztalt.

Egyszerű berendezés az ellenőrző laborban. Ha a felszerelésből sehol sem folyik ki a folyadék, a vegyészek felvehetik a fizetésüket.

Ám legalább megértettem az üzem lényegét, s ez a következő: a penicillingomba rettentő gyorsan szaporodik. Először kocsonyát eszik, aztán kölest, krumplicukrot, tejcukrot, kukoricalekvárt összevissza eszik mindent, mohón, miközben óriási mértékben elszaporodik, s a disznó zabálásban persze mindenféle anyagcsere-terméket enged ki magából: ez a ter-

Farkas bácsi portréja

mék tartalmazza pedig a penicillint. Nincs is egyéb hátra, mint a nyert penicillint tisztán kivonni a penész és ételkotyvalékból.

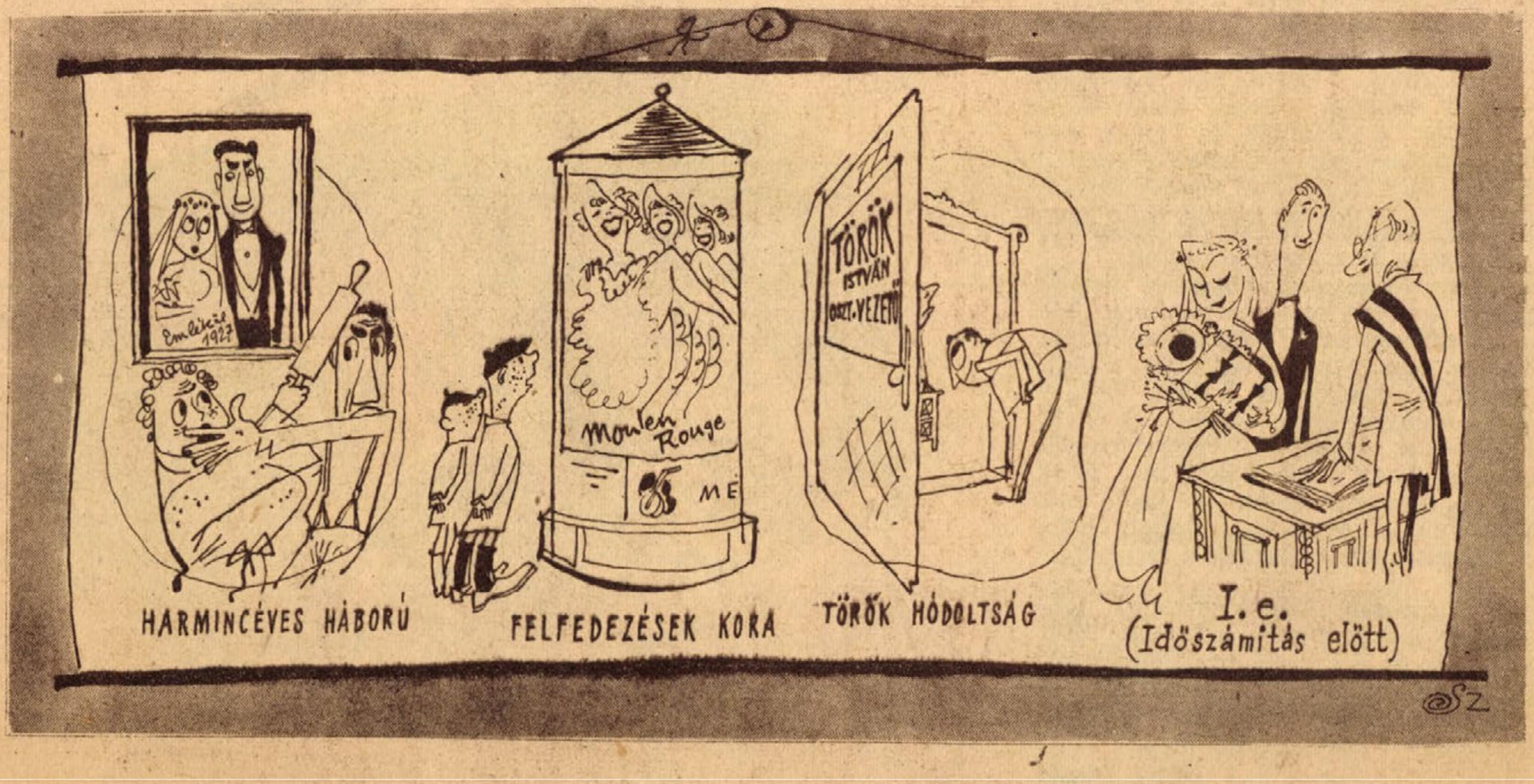
Ezt végzik el a következő üzemegységben, ahol Farkas bácsi — kit rokonszenves megjelenése miatt le is rajzoltam — különböző savakkal és gázokkal különíti egyre jobban el a penicillint, mely végül is egy só alakjában válik ki és kerül a steril, gyógyszerkészítő üzembe.

Aki pedig ezekután sem tud házilag jóminőségű penicillint gyártani, ne kapjon tüdőgyulladást egész életében!

Írta és rajzolta:
Somogyi Pál

EGY KIS TÖRTÉNELEM

Szür-Szabó József rajza

Követve egy laptársunk példáját, szerződtettük az Állatkertből Aurélt, a békát. Az alábbiakban személyesen válaszol olvasóink leveleire, kérdéseire.

✱

Nemrégiben a következő levelet kaptam: *„Drága kis békám, Aurélka! Százegyéves barna kislány vagyok és addig nem akarok meghalni, amíg nem tudom meg, hogy hol lakik Lipták Ottó és szabad-e levelet írni neki?”*

Brekeke, barna kislány! Nagy utánjárással megtudtuk Lipták Ottó címét: Só utca hét bé. Írjon nyugodtan, de még jobb lenne, ha a levelet beletenné egy palackba és valahol a Fidzsi szigetek tájékán bedobná az óceánba. És most haljon meg nyugodtan, kislány! Brekeke!

✱

Brekeke, kedves Bözsike és Lórika. Megkaptam izgatott hangú táviratukat, amelyben közlik velem, hogy félkiló sülttökben fogadtak: énekesnő volt-e Victor Hugo vagy bonviván? Nos, kedves Bözsike és Lórika, mindketten elveszítették a fogadást. Victor Hugo híres lacipecsenye-sütő volt a múlt század derekán, Aszódon.

✱

„Nápolyt látni és meghalni!” — jeligére. **A Ló utca 23-as számú ház bizalmija negyvennyolc éves, nős, hét gyermeke van és negyvennégyes cipőt hord. Az autogramkérő levelet link nyelven kell írni. Másolja le a következőket:** *„Nyölsön drindele et hatson! Bitesén zapecnyi orlo zengus, i pronto lö alleluja.”*

✱

Aurél üzeni Vandurka Amáliának, hogy Schiller 1759-ben született, most százkilencvennyolc éves. Nős. Lakcímét nem sikerült megszereznem, de írjon nyugodtan Goethe-nek, az majd továbbítja.

✱

Több olvasónk érdeklődésére: A „Dani” című magyar némafilmet norvégok csinálták. Az anyát Tímár József, a kis Danit Salamon Béla, a mozdonyvezetőt **Páger Éva, a mozdonyvezető feleségét Blaha Lujza játszotta. Csak tessék máskor is kérdezni! Aurél, a szerkesztőség békája.**

✱

Búvármunka. Hanuszek Jocó címe: XI. Kelempács köz 3. (Benne van a telefonkönyvben, onnan búvárkodtuk ki.)

✱

Lapzártakor érkezett:

Aurélt a szerkesztőség békáját bekapta egy gólya. Következő számunkban már Tivadar, a gólya válaszol a kedves olvasók kérdéseire. Kelep! Kelep!

(m. gy.)

Svéd vendég a vállalatnál

Pusztai Pál rajza

— Kérlek szépen, a kereskedelmi kapcsolatok ápolásában nem lehetünk kicsinyesek . . .

Búcsú a hivatalban

Szegő Gizi rajza

— Most, hogy a feleségem osztályvezető lett, én maradok otthon a gyerekkel . . .

Gyermeknevelés

A mama főelőadónő. Férfias szabású kosztümöt, fehér blúzt és kis kontyot hord. Orrán keretnélküli szemüveg. Hatalmas íróasztalán fénykép: a kisfia, Pityuka képe. A gyerek egy világfi blazirt mosolyával néz a világba, hóna alatt egy futball-labdával. Kora: tizenkét év. A főelőadónő-mama naponta többször is felhívja a kisfiát és neveli:

— Szervusz, Pityuka! Mit csinálsz? Mi volt az iskolában? Állj rendesen és töröld meg az orrod! Ebédeltél már? Nem? Akkor ebédelj meg, de mindent meg kell enni! Szervusz! Jó legyél!

Félóra múlva rossz sejtelmekkel a lelkében, ismét felcsengeti Pityukát.

— Kisfiam, miért nem jöttél azonnal a telefonhoz? Biztos a spájzban voltál! Te, mindjárt kapsz két olyan pofont!.. A lecke kész? Azonnal ülj le és tanulj! Szervusz.

Tíz perccel később szól a telefon. Pityu jelentkezik:

— Csókolom, anya. Légy szíves mondd meg nekem, hogy mikor volt az Aranybulla... Tudtam, de elfelejtettem...

A főelőadónő nem tudja. Behívja a helyettesét, az sem tudja. A gőzmozdony feltalálóját viszont készségesen

megnevezné. Gyorsan tartanak egy kis röpgyűlést, tárgy: a magyar történelem. A stréber Somfy egyből bemondja az Aranybulla évét. Mindenki irigykedve néz rá. Somfy önelégülten mosolyog.

— Ezerkétszázhuszonkettő! — mondja a mama a telefonba és hozzáteszi: — Szégyellheted magad, hogy nem tudod! Nekem kell rá emlékeznem, ősz fejemmel, pedig mikor jártam én iskolába...

Alig telik el egy óra, a mama újra nyugtalan lesz. Az imént egy tűzoltóautót hallott szirénázni és ettől elállt a szívverése. Remegő kézzel tárcsáz.

— Pityukám, az istenért, miért nem jössz azonnal a telefonhoz? Es köhögsz? Csak nem vagy beteg? Te, Pityu, már megint csórtál egy cigit az apád íróasztaláról! Na megállj, majd kapsz az apádtól!

Azonnal felhívja a férjét.

— Tibor? Szervusz. Mi az, hogy nem érsz rá? A tervjelentés neked fontosabb, mint a gyereked? Hogy mi történt? Képzeld el, megint cigarettázott! Nevetsz? Szép kis apa vagy, egyáltalában nem törődsz a fiaddal! Most azonnal hívd fel és tarts neki egy prédikációt! Engem már nem respektál...

Kisvártatva ismét Pityu jelentkezik.

— Anya, apa telefonált. Azt mondta, hogy hívjalak fel és...

— Kikaptál? — kérdi a mama. — Na, akkor rendben van. Ne forduljon elő többet! Kisfiam, ma később megyek haza, majd még felhívlak, hogy

tudjam, mit csinálsz. Ne menj el sehova. És légy szíves, ne csomózd össze a telefonzsinórt!

Abba kell hagynia a gyereknevelést, mert beszóltak az ajtón, hogy kezdődik az értekezlet. Félig meghallgatja a beszámolót, aztán szép csendesen kioson a szobából és felhívja a lakását.

— Szervusz, kisfiam. Ne haragudj, Pityukám, de még mindig tart a megbeszélés és nem tudom, mikor lesz vége. Ha már elkészültél a leckéddel, akkor vegyél elő egy könyvet és olvass! Sietek haza! Jól van, rendes gyerek vagy!

Félnyolckor véget ér az értekezlet. A főelőadónő még gyorsan beszalad a szobájába és hazaszól:

— Pityu?... Nem a Pityu? — sápad el a mama — Hát akkor kivel beszélek?.. A Sauer Döncivel?... De... Hogy micsoda?... Egész délután veled beszéltem?... Hallatlan!... És Pityu?... Moziba ment a barátaival... Te egy ötösért vállaltad az ügyeletet... Igen... De csak hétig volt megdumcsizva és most menned kell... Értem... Hát akkor csak menj szépen haza Döncike...

Mérgesen leteszi a kagylót és azt suttogja:

— A gazfickó!

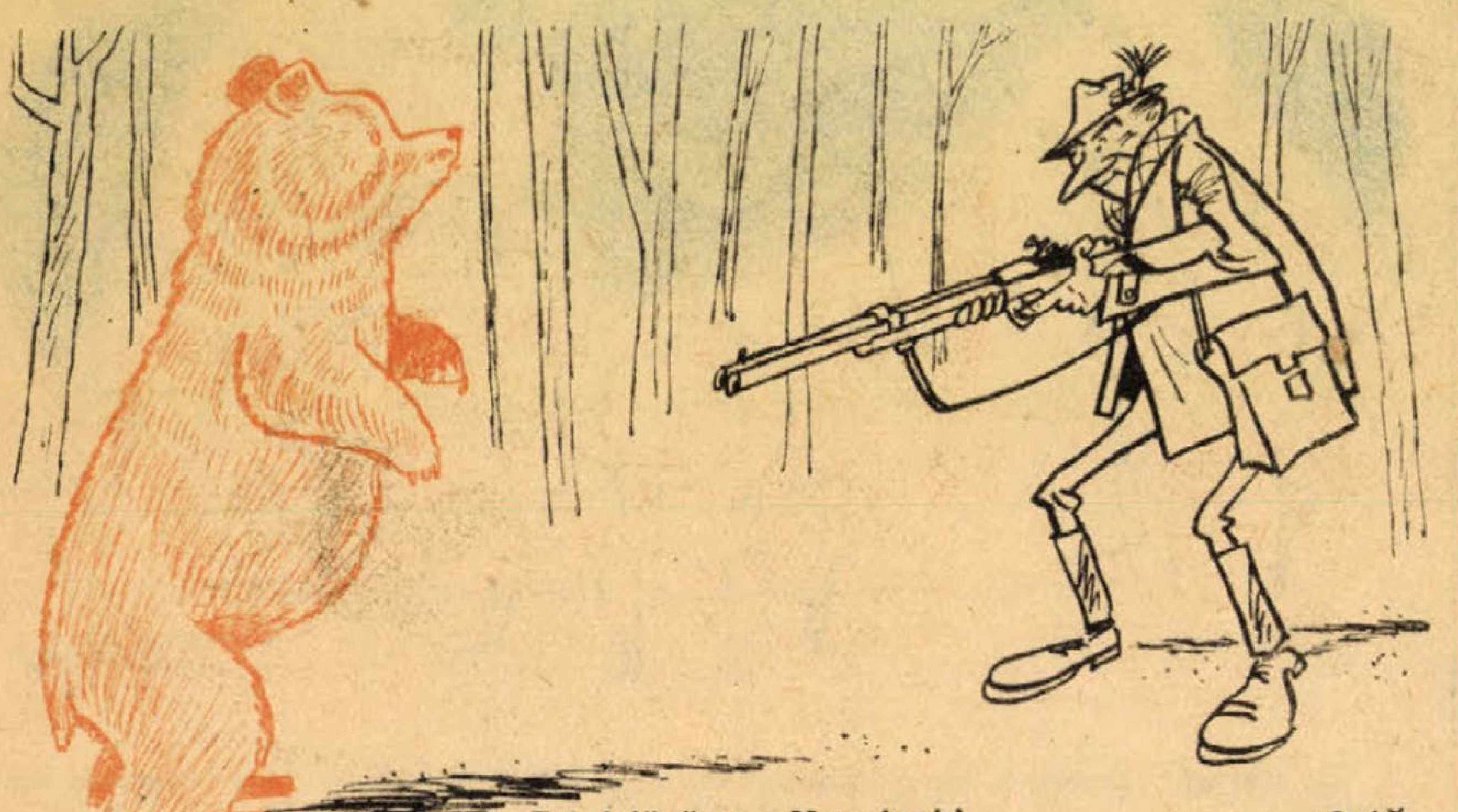
Egy pillanattal később valamivel szelídebben és már mosolyogva megismétli:

— A gazfickó...

Mikes György

Rózsaszínű Teddy-beer a nagy divat

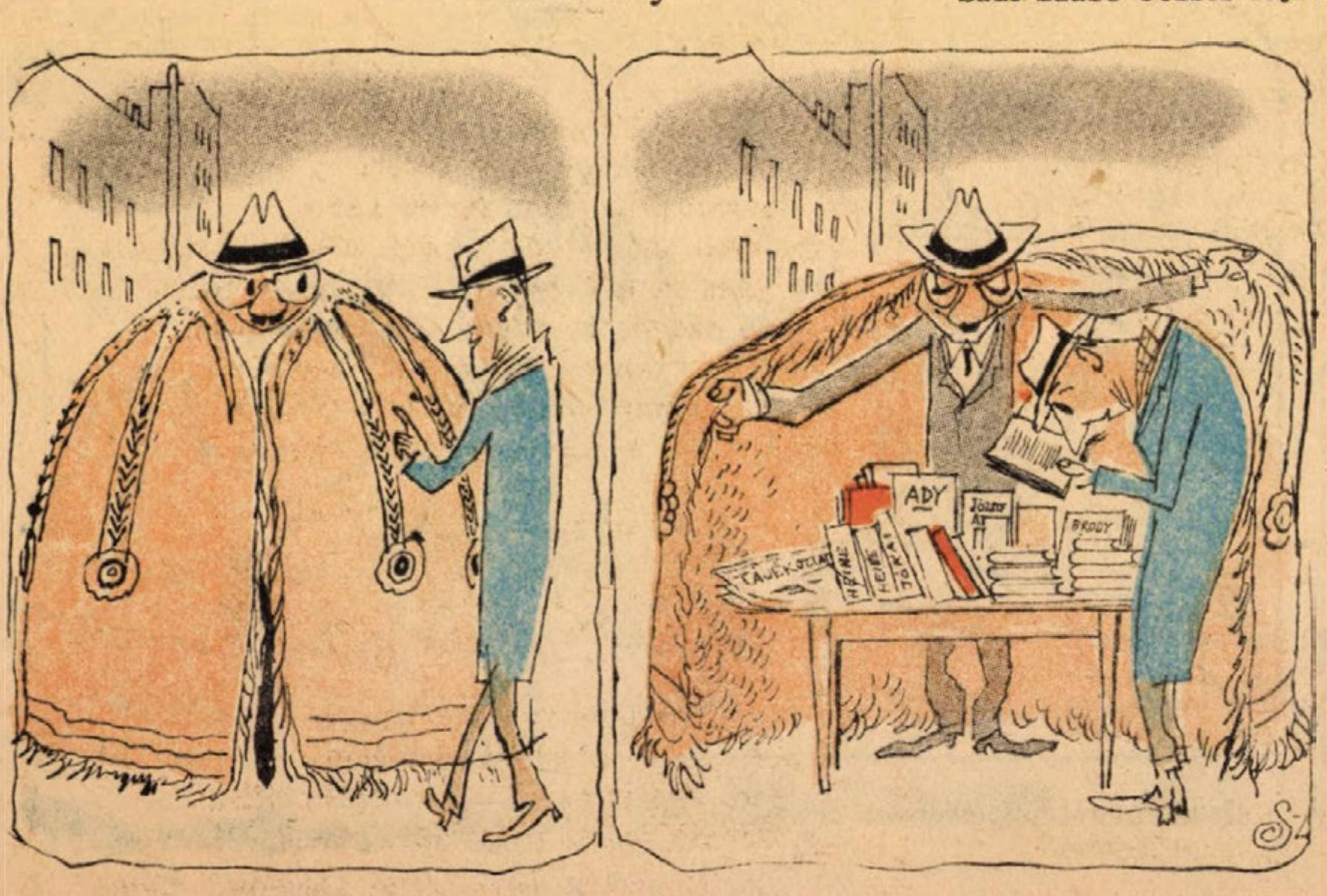
Gerő Sándor rajza

— Ezt lelövöm a Mancinak!

Téli könyvárusítás

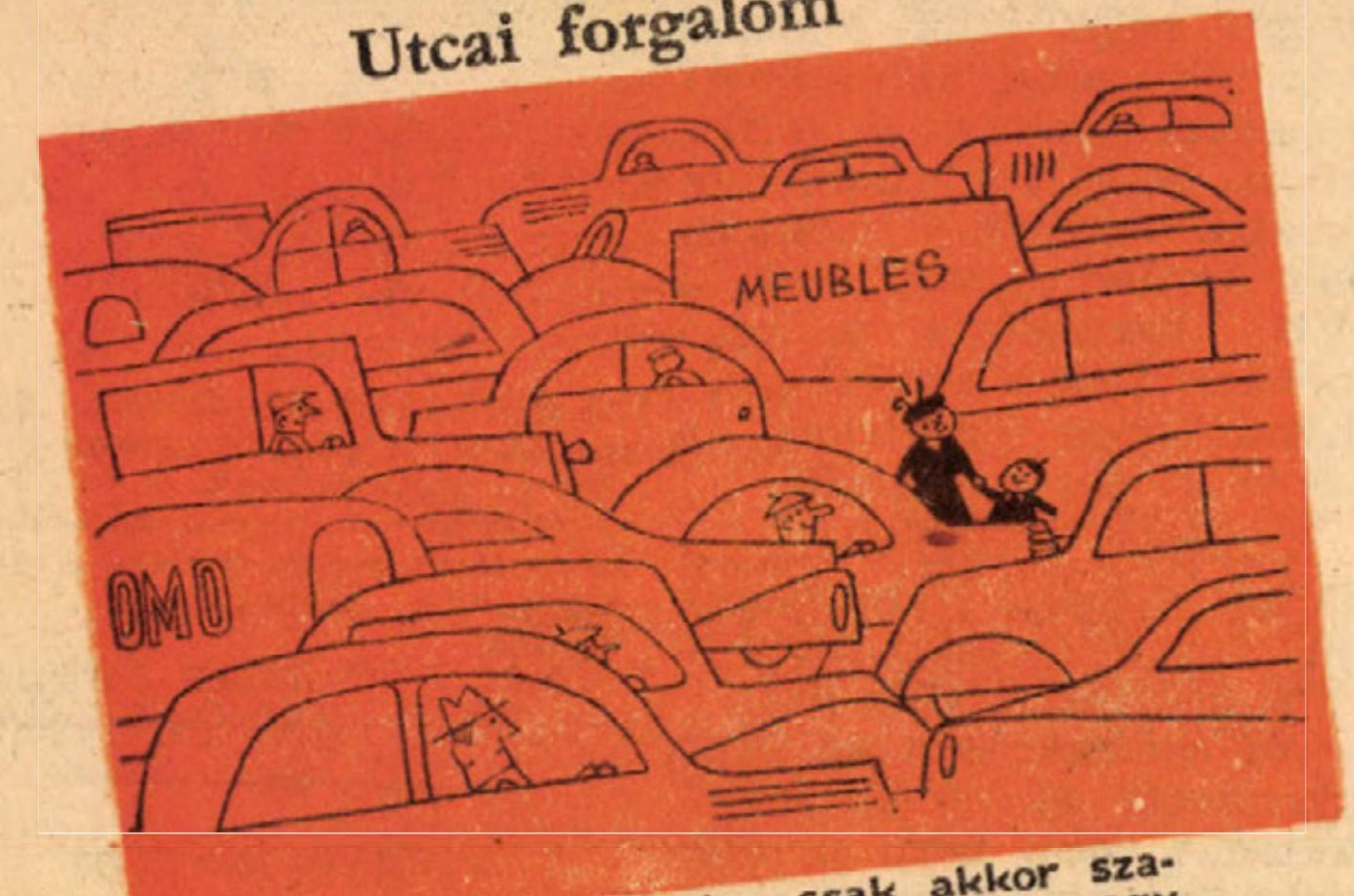
Szűr-Szabó József rajza

Képeslap Párizsból

Kassovitz Félix (Kasso) Párizsból küldte nekünk ezeket a pillanatképeket:

Utcai forgalom

— Látod, fiacskám, csak akkor szabad átmenni az úttesten, ha nincs nagy forgalom . . .

Egy modern galériában

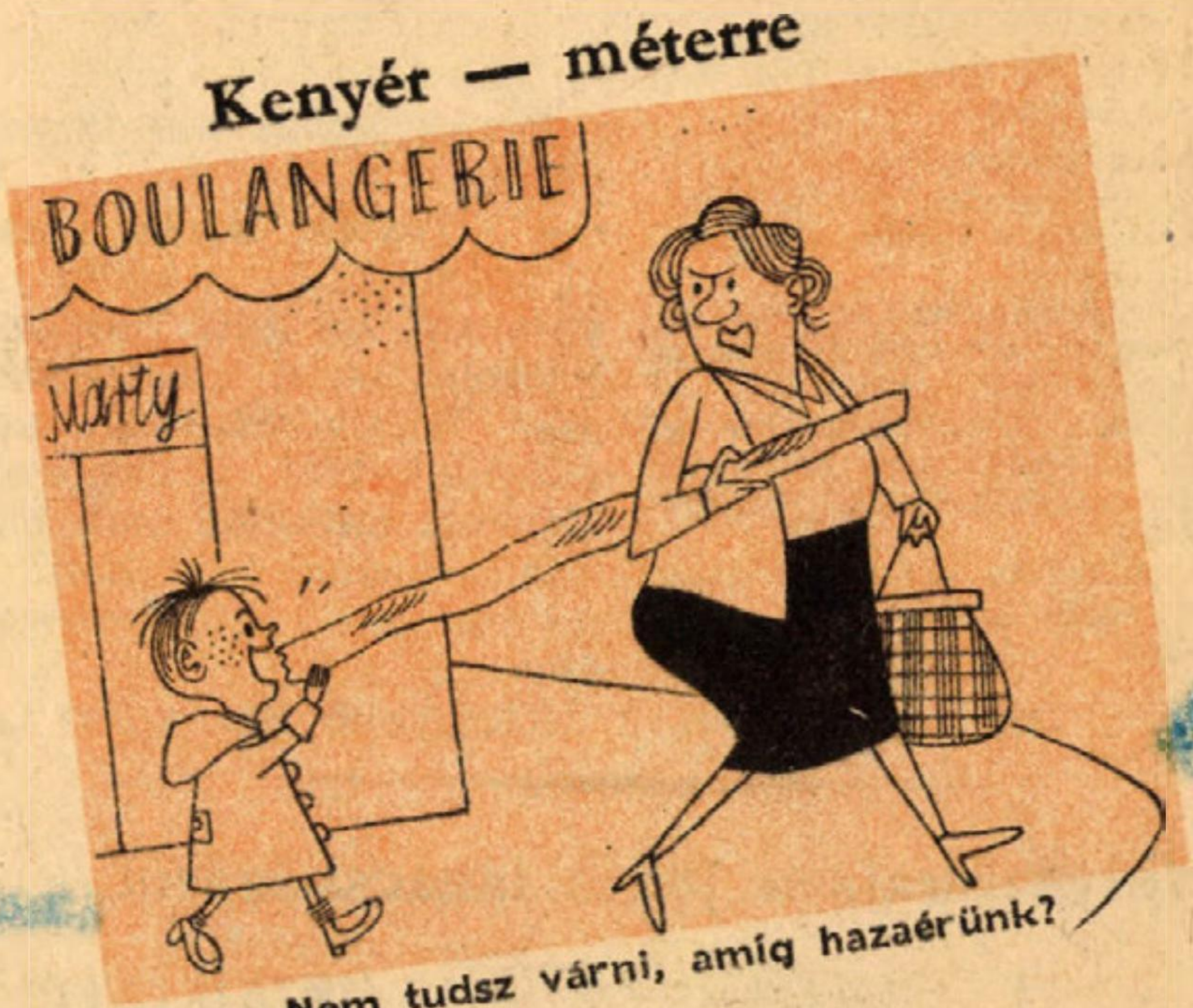
— Szép ez a szobor, csak nézni kell tudni . . .

Gombnyomásra nyílnak a kapuk

A pesti házmester lidércálma.

Kenyér — méterre

— Nem tudsz várni, amíg hazaérünk?

Kihajolni veszélyes...

Illinois államban a rendőrség elrendelte, hogy a bárszékeket biztosító rácsokkal kell ellátni, mivel többször előfordult, hogy a vendégek, elsősorban a nők, elvesztették egyensúlyukat és kiestek a székből, s különféle könnyebb-súlyosabb sérüléseket szenvedtek.

Az embernek elszorul a szíve, ha arra gondol, hogy sokan milyen veszélyes életet élnek.

Szoktál önmagadnak beszélni?

Valaha bolondnak tekintették azt az embert, aki egymagában hangosan beszélt (kivéve, ha az illető színész volt, s színpadon tette ezt). Egy ismert amerikai pszichológus professzor, Albert Goss szerint ez a jelenség a felsőbbrendű értelem jele.

Úgy látszik, van valami abban, hogy valaki azért beszélget saját magával, mert szereti az intelligens társaságot.

Sz. Mihalkov

A KEZEK

— Én vagyok a jobb, nevem is mutatja,
A névaláíró, a fontosabbik kéz.
Sértődten szól a bal: — Mit vagy oly nagyra!
Ha nem segítek néked semmire se mész.
— Én szavazok, szem előtt én vagyok,
A fejesek kezet csak velem fognak.
— Én bizony inkább hátul maradok,
Felel a bal s fügét mutat a jobbnak.

E vita döntetlen maradt, mivel
A boltvezető, a kezek gazdája,
A „kéz kezet mos" védelmében állva
Egyformán lopott mindkét kezivel.

Oroszból fordította: **Gerényi Tibor**

Eleje igaz — vagy a vége

A Budapesti Játékboltok röpcédulát terjesztenek. A bevezetés után ez olvasható:

„Az ünnepeket megelőző napokban a torlódás megakadályoz bennünket a gondosabb kiszolgálásban, — ezért felhívjuk figyelmüket, hogy a Budapesti Játékboltokban már megérkeztek az összes

hazai és külföldi gyártású játékok, melyek még teljes választékban kaphatók. Mi azt szeretnénk, ha már most módjuk lenne — nyugodtabb körülmények között — választani, válogatni a sok szép játék között”...

A röpcédula végén ez áll:

„A kedves Szülők figyelmét már most felhívjuk arra, hogy az ünnepeket megelőző napokban különösen kedves meglepetéseket tartogatunk a gyermekek számára. Kérjük, érdeklődjenek a JÁTÉKBOLTOK-ban, amelyek erről tájékoztatást adnak.

Szeretettel várják a

BUDAPESTI JÁTÉKBOLTOK”

Ezt írják a Játékboltok. És mit ír az olvasó?

„Kedves Ludas!

Mióta elolvastam ezt a röpcédulát, azóta is töröm a fejem, mi az igazság?

Már megérkezett az összes szép játék, de elteszik és ünnep előtt jutalmul előveszik a „meglepetést” azoknak, akik a felhívás ellenére sem akarnak nyugodt körülmények között vásárolni?

Vagy mégsem érkezett meg minden játék és a java csak most jön?

Filipán Edit
IX., Kinizsi u. 11.

Le a bürokráciával!

Expresszmosás

Ez már döfi, — mondtam a feleségemnek, — mikor elolvastam a Patyolat hirdetését. Nincs már otthoni mosás, nincs már sóvárgás mosógép után. Itt a Patyolat expresszmosás: 3,12-t fizetünk egy-egy ingért és az eddigi 28 *nap* helyett 72 *óra* alatt mossák, vasalják. Vigyük mi is a Patyolathoz, támogassuk őket, megérdemlik, ha már olyan sok pénzt kiadtak hirdetésre.

Így is cselekedtünk.

— Na kérem, — boldogítottam másnap az egyik VII. kerületi Patyolat felvevőjét, — én is hozzájárulok tervük túlteljesítéséhez, — hoztam egy kis expressz fehérneműt.

És kiraktam hat inget a pultra.

— Tessék, kérem, csak visszarakni — mondta udvariasan, de határozottan a Patyolat — a mai létszám már betelt. Sajnos, nem vehetünk fel új expresszt. Ugyanis naponta csak húsz tételt szabad átvennünk. Az öné lenne a huszonegyedik...

Könnyebb lett volna Galileinek megértetnie kegyetlen bíráival, hogy mozog a föld, mint megmagyaráznom, hogy mégis csak fel kell venniök ezeket az expressz tételeket. Hiszen a hirdetéssel a VII. kerületi fiókokba csődítették huszonkét kerület vevőit. Sőt, a VII. kerületben is csak néhány fiók vesz fel ilyen háromnapos tételeket, a többi 28 napra vállalja.

Tízezrek akarják expressz mosatni fehérneműjüket és a Patyolat naponta alig 200 tételt vesz át.

Mi értelme van az ilyen akciónak? Miért hirdetnek valamit, amit nem nyújtanak? Reklám? Minek? Hogy olyan látszata legyen, mennyire megkönnyítik a nők munkáját? De hol itt a könnyítés, ha a férj visszacipeli az inget és panaszolja: nesze, asszony, mosd ki, mert én voltam a 21-ik és úgy kivágtak, mint kártyában a huszonegyet?

(sti)

Nem kár az időért?

A rádió minden reggel 7.10-től 7.25-ig néha 7.30-ig felsorolja a műsorokat. A felolvasás keretében a vidéki városok, sőt egészen kis községek „filmszínházainak” műsorát is közlik és ezzel értékes perceket rabolnak el a hallgatóktól. A községekben és vidéki városokban mindenki tudja, hogy

moziјukban mit adnak. Ezért teljesen felesleges például nekünk, gyulaiaknak a rádióban hallgatni, hogy mit adnak abban a moziban, amely mellett napjában többször is elmegyünk.

TÖBB GYULAI RÁDIÓHALLGATÓ

Kegyeletsértés

Az óbudai temető mellett, a Bécsi úton italbolt van. Falán a következő nagybetűs cégfelirat:

VIGASZTALÓ

Temetésről jöttünk és ízléstelennek, kegyeletsértőnek találtuk ezt a feliratot. Adjanak más nevet ennek a Bécsi úti italboltnak!

Hantos József
VI., Népköztársaság útja 73/75.

Helyszínrajz a jenői tanácsházáról

Szabó Józsefnek, a jenői tanács VB. titkárának rajza nyomán készült ez a „helyszínrajz” a lyukastetejű tanácsháza „dolgozószobájáról”, ahová hiába várják a felsőbb szerveket. Azért nem jönnek — írják levelükben a tanács dolgozói —, mert kiszállás esetén mégiscsak intézkedni kellene a tatarozás ügyében. Vagy talán attól félnek, hogy megáznak a járási tanács helyiségében?

Megfejthetetlen rejtvények az olvasókönyvben

Az általános iskolák VII. osztályú olvasókönyvében rejtvényszerű tananyag is van. A tanulóknak közmondások és szólások hiányzó helyhatározóit kell pótolni. A 12—13 éves gyerekek meg is fejtik a rejtvények nagy részét, ki is egészítik a közmondásokat, szólásokat, de van a sok között kettő, amelyet képtelenek megfejteni. Sőt nemcsak ők, hanem szüleik is (akik között magyar tanár is van) hiába igyekeznek a feladatot elkészíteni.

Lássuk csak, hogy mit kellene tudniok a hetedikeseknek?

Az első akadályokat könnyen veszik. Amikor ugyanis azt olvassák, hogy Mindenhol ..., de legjobb ..., akkor pillanatok alatt beírják a két hiányzó szót: *„jó”* *„otthon”*. A *„gyékényen”* szót sem nehéz pótolni az „Egy ... árulnak” szólás-mondásban. Még azt is megfejtették, hogy a *„tálból”* szó hiányzik a *„Nem jó az urakkal egy ... cseresznyézni”* közmondásból.

De most jön az a két nehéz mondat, amin minden hetedikes és mindegyik sok-sok hozzátartozója töri a fejét.

Az egyik: *„Bekukkant, mint Bolond Istók ...”*

Kizárólag a hetedik osztályos olvasókönyv szerkesztősége, vagy talán csak a nyelvészek tudják (ha tudják), hogyan kukkantott be és hova Bolond Istók.

Azt sem lehet megfejteni, hogy mi a megoldása az alábbi rébusznak:

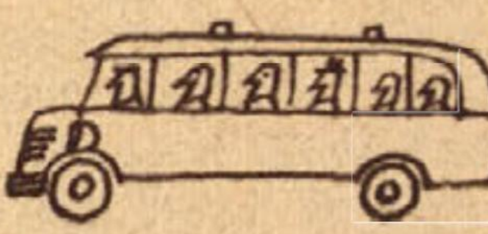
„Akár a tojást ütöd a ..., akár a követ a ...” Senki sem tudja, hogy vajon mit is kellene a kipontozott helyre írni.

Miért kell megoldhatatlan feladatok elé állítani a hetedikeseket?

Több hetedikes diák hozzátartozója

Furcsa pomázi újítás

Pomázon lakom és mint minden esztendőben, ezidén is igazoltatnom kellett menetkedvezményem ügyében a tanácsnál, hogy ott lakom. Legnagyobb meglepetésemre 24 forintot kértek tőlem és az összegért okmánybélyeget ragasztattak az igazolásra. A Fővárosi

Autóbuszüzem Kúria utcai székházában is csodálkoztak a pomázi okmánybélyegen, tekintve, hogy a vállalat 2799 dolgozójának egy fillért sem kellett fizetnie, csak tőlem, a pomázi lakostól kértek 24 forintot. Milyen címen?

Sárkány István
FAÜ-kalauz

*

Nem ártana, ha a pomázi tanács alaposan tanulmányozná a rendeleteket és nem ragasztatna feleslegesen 24 forint értékű bélyeget az ilyen igazolásokra.

Udvarlás

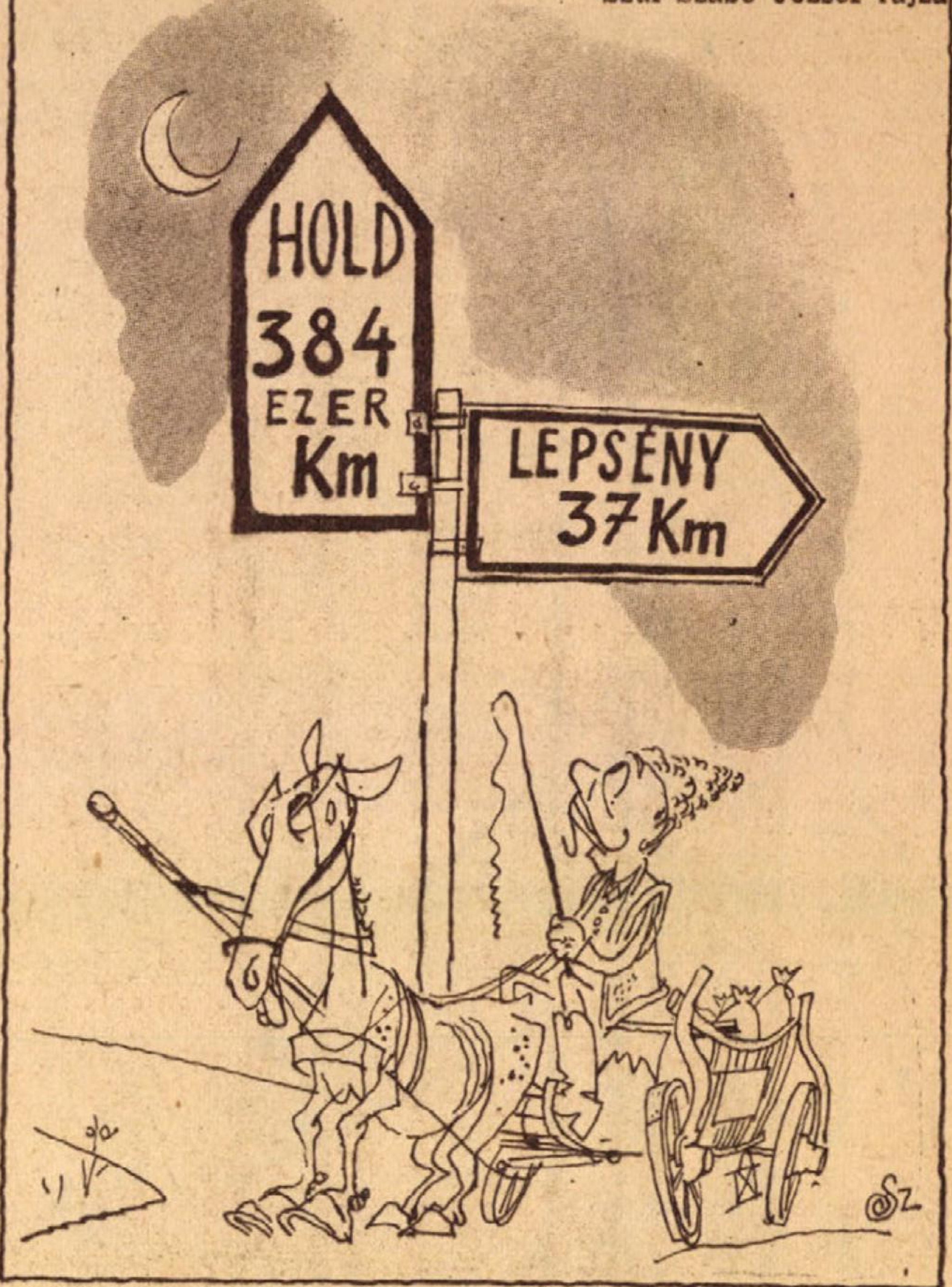
Pusztai Pál rajza

— Hideg van már itt a kiskapunál!
— Maga az oka, Pista, hogy még mindig csak itt tartunk . . .

Már nem is meglepő tábla

Szür-Szabó József rajza

Pesti tudósítónktól

Az erélytelen, csekély tekintéllyel rendelkező főnök szabadságra ment. Beosztottjai ezzel a jelszóval rúgnak ki a hámból:

— Elment az egér, nyávognak a macskák!

*

Megáll az autóbusz, sokan leszállnak. Mielőtt a megállónál várakozók felszállnának, a fent levők gyorsan elfoglalják az üressé vált jobb helyeket, a kevésbé rokonszenves ülésekről átülnek az ablak melletti, egyes ülésekre.

Ez a jelenség nem más, mint az autóbusz újrafelosztása.

*

A sajtóhiba ördöge mindenkit elér, s ez alól a Rádió Újság sem kivétel. Az elmúlt hét műsorában egy műsorszám így szerepelt: „Édes anyanyevlvünk."

Istenem, egy kis *nyevlvbotlás* előfordul a legjobb Lőrincze-családban is. **F. L.**

Gyümölcsvásár Pesten

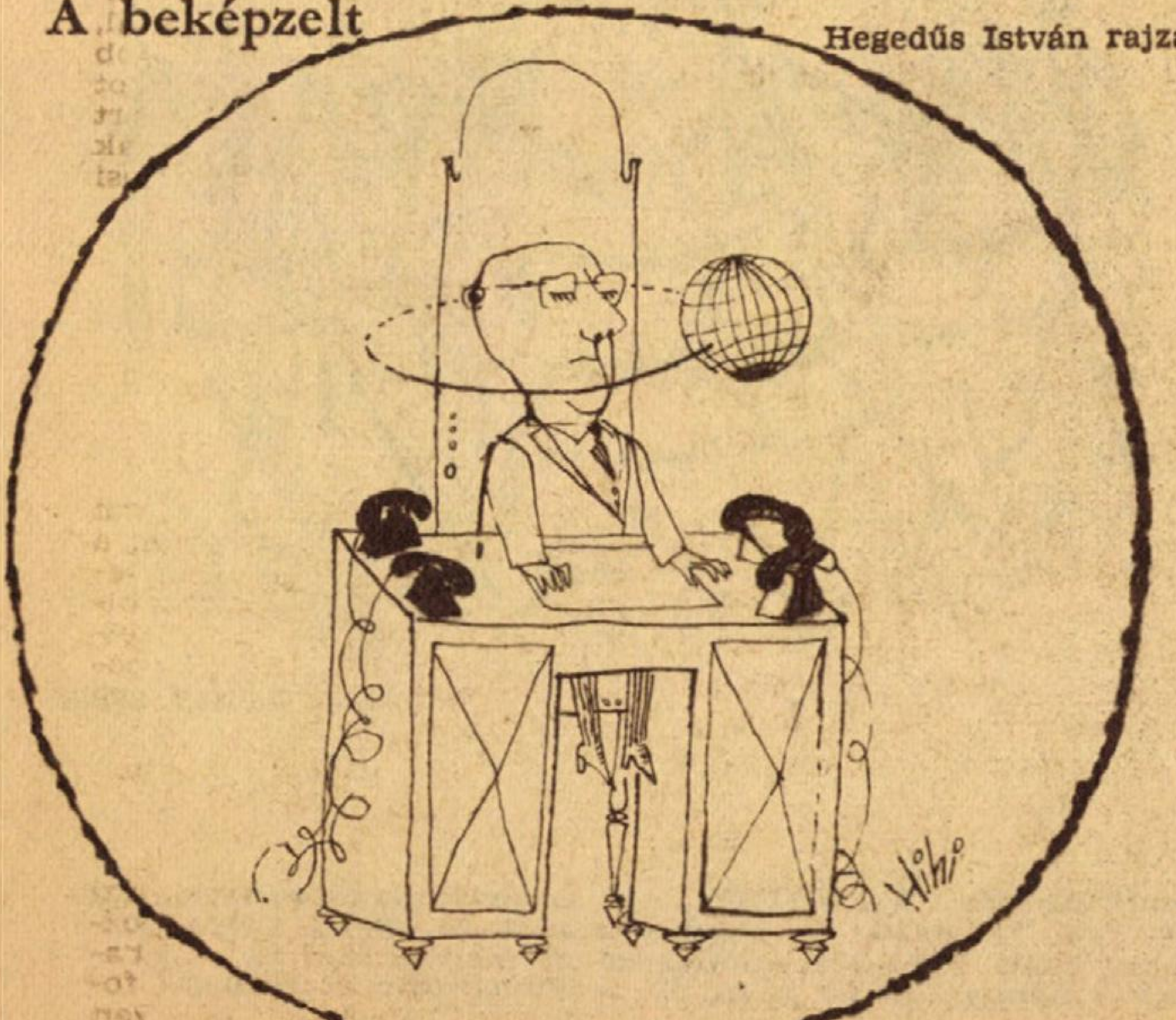
Réber László rajza

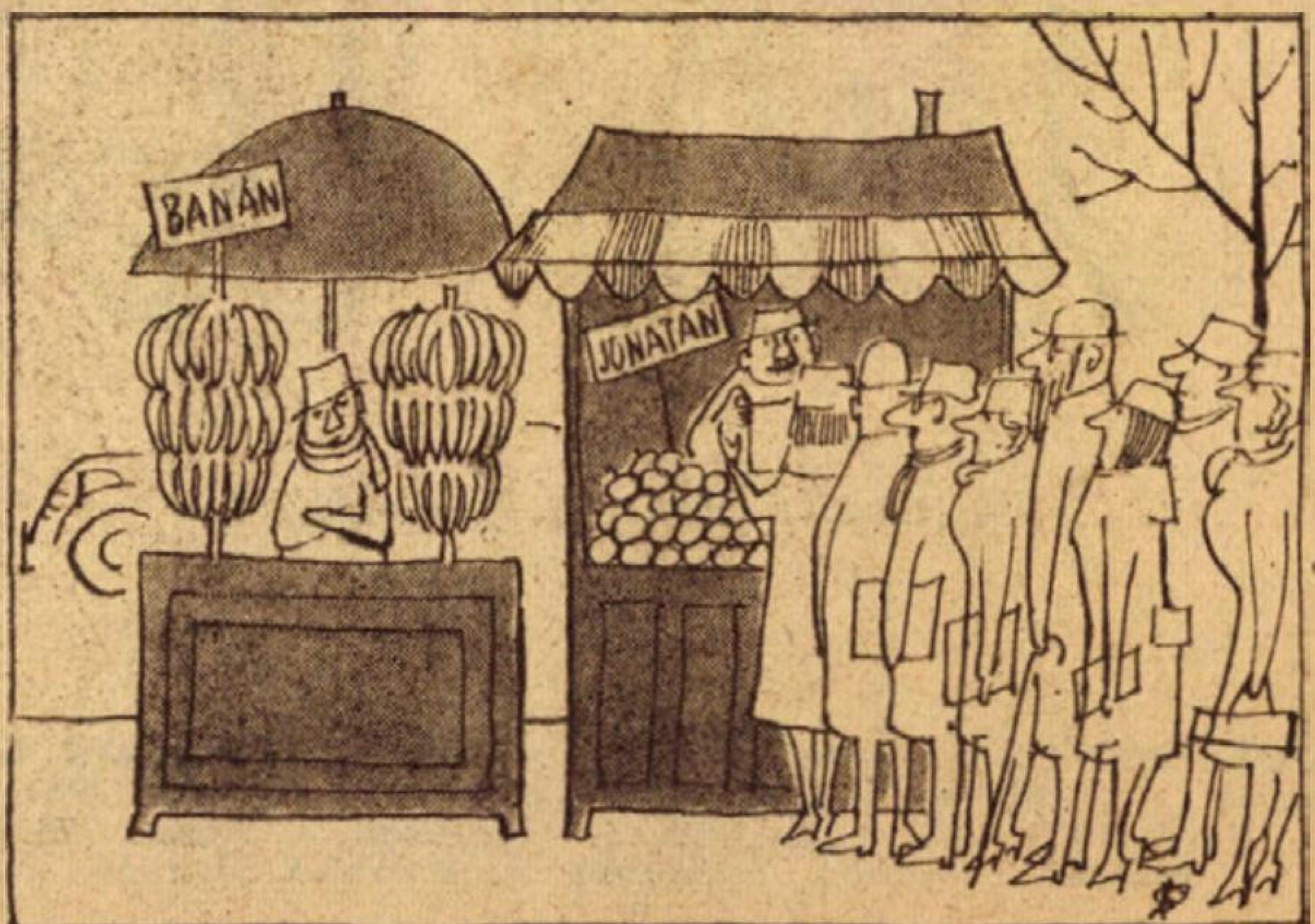
Banán érkezett

A beképzelt

Hegedűs István rajza

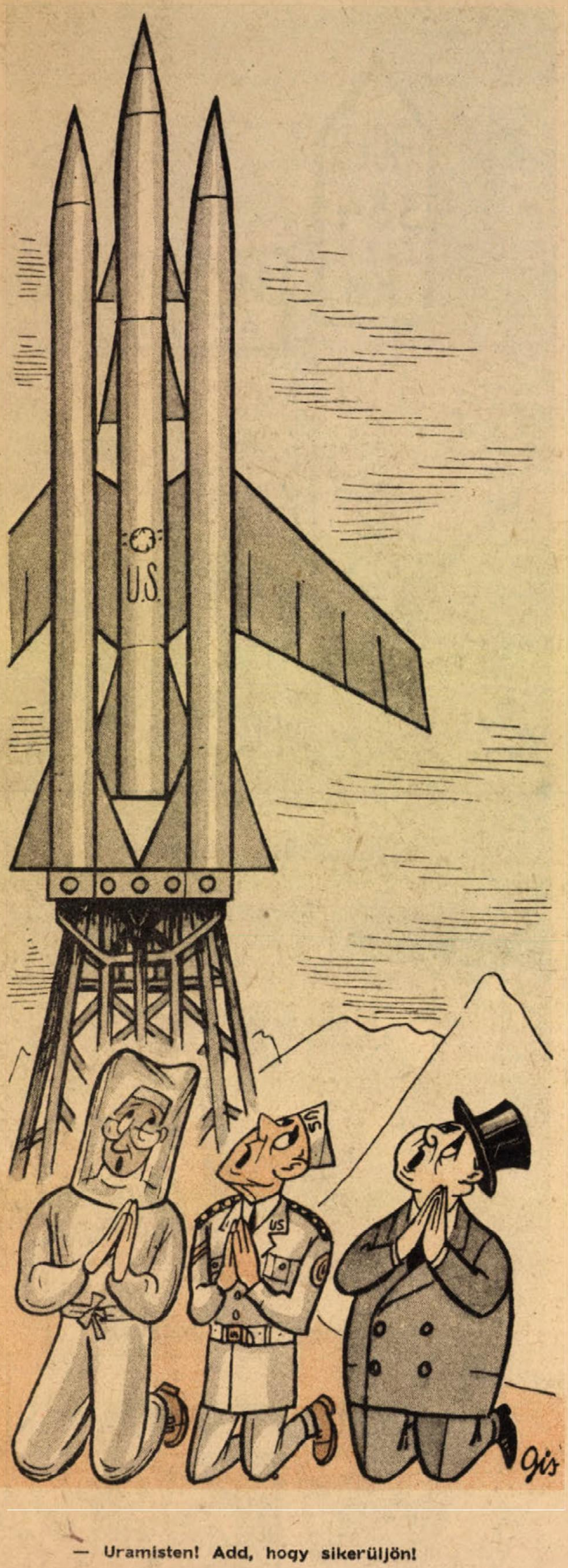
Gyümölcsvásár Bécsben

Magyar alma érkezett

USA rakétakísérlet

Szegő Gizi rajza

— Uramisten! Add, hogy sikerüljön!

PESTI ÖRÖM

Kaján Tibor rajza

— De jó vizes fát hozott! ...

Várnai György rajza

LUDAS MATYI humoros, szatirikus hetilap. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. A kiadásért felel a Hírlapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850, előfizetési díj negyedévre 12.— Ft. Kossuth Nyomda, Budapest, V., Honvéd utca 10. Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Példányszám: 320.000.